

HAFTALIK SİYASİ GAZETE

SOSYALİST CUMHURİYET

SAYI: 266 / 24 Ocak 2023 - 5 TL

Sınıf Tavrı Sözcüsü Kemal Parlak:

Sınıf Mücadelesinin
Önündeki Engelleri
Aşacağız

S.15

BAŞYAZI

Rejim ve Terör

Sayfa 3

PUSULA

Kıbrıs'ın Gazi ve
Emperyalizm

Sayfa 10

Yobazlar, Çeteler,
Mafyalar, Baronlar, Terör!

20 YILLIK

KARABASAN

BITSİN ARTIK!

Ali İsmail Korkmaz'ın Katillerine Verilen Ödül Gibi Cezalara Bir Yenisi Eklendi

Ali İsmail Korkmaz'ın Katillerine Verilen Ödül Gibi Cezalara Bir Yenisi Eklendi

Türkiye tarihinin en büyük halk direnişi olan Gezi Direnişi sırasında Eskişehir'de uğradığı saldırı sonrası yaşamını yitiren Ali İsmail Korkmaz'ın görülen davasında adalet yine ayaklar altına alındı.

2013 yılındaki Gezi Parkı eylemleri sırasında Ali İsmail Korkmaz'ın Eskişehir'de öldürülmesiyle ilgili görülen davada yargılanan polis memuru Hüseyin Engin'e 7 ay 15 gün hapis cezası verildi. Kayseri 3. Ağır Ceza Mahkemesi'nde görülen duruşmada, savcı, sanık polise kasten yaralama suçundan ceza verilmesini talep etti.

Korkmaz ailesinin avukatı Ayhan Erdoğan ise AYM kararı doğrultusunda eziyetin geniş yorumlanması ve sanığın 'insanlığa karşı suçtan' cezalandırılmasını talep etti. Mahkeme insanlı-

ğa karşı işlenmiş suç talebini reddetti.

Kararını açıklayan mahkeme, sanık polis Hüseyin Engin hakkında "basit yaralama" suçundan 7 ay 15 gün hapis cezası verdi. Hüküm ertelenmeyerek sanık hakkında 5 ay süreyle hak yoksunluğu kararı verildi.

Karar sonrası adliye önünde açıklama yapan Korkmaz ailesi ve avukatları kararı temyiz edeceklerini bildirdi.

Anne Emel Korkmaz, "basit yaralamadan" verilen cezaya tepki göstererek, "Dövülerek öldürülen bir gencin sanığına 7 ay 15 gün ceza verilmesi kabul edilebilir değil. Mücadelemiz devam edecek" diye konuştu.

Ali İsmail Korkmaz'ın katillerinin yargılandığı davanın 21 Ocak 2015'te görülen karar duruşmasında sanık polis memuru Mevlüt Saldoğan

'kasten ölüme sebebiyet vermek' suçundan 13 yıl hapis cezasına çarptırıldı. Cezası geleceğine etkisi göz önüne alınarak 10 yıl 10 aya indirildi. Sanık polis Yalçın Akbulut 12 yıl hapis cezasına çarptırıldı, aynı gerekçeyle, 10 yıl hapisle birlikte tutuklamasına karar verilerek ceza evine gönderildi. Fırıncılar İsmail, Ramazan Koyuncu ve Muhammet Vatansever'e ise suçta yardım düzeyinde kaldıkları için 6'şar yıl 8'er ay hapis cezası verilmişti. Bu kararlar Yargıtay tarafından onanmıştı.

19 yaşında bir genci öldürenlere ödül gibi cezalar verilmiştir. Ali İsmail Korkmaz'ın katilleri bellidir. Ali İsmail, halkın evladı ve vicdanıdır. Gezi'de yaşamını yitiren gençlerimiz ülkemizin aydınlık yüzüdür. Gezi'de gençlerimizi katledenler ve emri verenler bellidir. Verilen kararlar yargının kime hizmet ettiğinin kanıtıdır.

Nesin Vakfı'nın Parasına El Konuldu

Tarikat ve Cemaatlerin kurduğu vakıflara yerel yönetimler aracılığıyla devasa kaynaklar aktarılırken, Nesin Vakfı'nın hesaplarına önce bloke kararı verildi ardından hesaplarda ki paralar hazineye aktarıldı. Yine tarikat ve cemaat yurtlarında yaşanan onca istismar ve şiddet vakasını bir kereden bir şey olmaz diyerek meşrulaştıran AKP iktidarı, Nesin Vakfı'nı hedef haline getirmektedir.

Yazar Aziz Nesin tarafından kurulan ve bu yıl 50'nci yılını kutlamaya hazırlanan Nesin Vakfı'na yönelik baskılar sürüyor. İzmir'in Tire ilçesindeki 60 dönümlük zeytinliği kundaklanan, İstanbul Çatalca'da da İsmailağa cemaatinin hedef aldığı Nesin Vakfı'nın yaklaşık 2 milyon TL'sine el konularak Hazine'ye aktarıldı.

Çatalca Kaymakamlığı'nın 12 Nisan tarihli kararıyla, "izinsiz yardım toplandı" iddiasıyla ve "2860 sayılı Yardım Toplama Kanununun 7'nci maddesine muhalefet edildiği" gerekçesiyle Nesin Vakfı'nın Türkiye İş Bankası, Yapı Kredi Bankası, Vakıfbank ve Ziraat Bankası'ndaki hesapları bloke edilmişti. Kaymakamlık, 27 Aralık 2022 tarihinde ise vakfın banka hesaplarında bulunan 1 milyon 970 bin TL'nin Hazine'ye aktararak hesaplardaki blokeyi kaldırmaya karar verdi

Nesin Vakfı'nın Çatalca Gökçeali Mahallesi'ndeki 7 bin 955 metrekarelik arazisinin mülkiyetinin de kamuya geçirilmesi isteniyor. Bu araziye dair süreç ise devam ediyor.

"Her Kuruşun Hesabını Veriyoruz"

Karara tepki gösteren Nesin Vakfı yöneticisi Süleyman Cihangiroğlu, "Kamuya açık alanda kumbara koymadık, kapı kapı dolaşarak insanlardan para toplamadık. Bizim projelerimiz her daim internet sitemizde ve sosyal medya sayfalarımızda yer alıyor. Biz bağışçılarımıza hesap vermekle mükellefiz. Dolayısıyla biz bu halka karşı borcumuzdan kaynaklı olarak ve Aziz Nesin'in de vasiyeti gereği her kuruşun hesabını veriyoruz" dedi.

"Bize karşı vicdansızca bir yaklaşım sergileniyor" diyen Cihangiroğlu, sözlerini şöyle tamamladı:

"Vakfımızın Çatalca'daki merkezinin yanındaki arazide de hâlâ şerh var. Bu arazi bizlere Aziz Nesin'in vasiyetiydi. Arazi satılacağı zaman, arazinin sahibi beyefendi, Nesin Vakfı'nın yarattığı güven ve prestij nedeniyle bize çok daha ucuza vermişti. Bize 3 milyon TL'ye satabileceği bu araziye 2 milyon TL'ye vermişti. Araziyi alırken 'Yardım kampanyası düzenlediniz ve para toplayıp bu araziye aldınız. Dolayısıyla bu araziye istiyoruz' diyorlar. Bu süreçte projelerimizin çoğunu askıya aldık. Uzun süredir baskı altındayız."

AKP iktidarının hesabı bellidir; Emekçi çocuklarını yoksulluğa mahkum edip tarikat ve cemaat yurtlarında gericilerin kucağına itmek... Yirmi yıllık iktidarı boyunca devletin boşalttığı alanlara tarikat ve cemaatleri yerleştiren AKP, bu gerici örgütlenmelerle kaynak aktarmaya devam ediyor. Bu örgütlerin denetimsiz şekilde açtığı yurtlara, bu yurtlarda yaşanan şiddet ve istismar vakalarına geçit veriyor. Nesin Vakfı'nın çalışmaları ise bu gerici zihniyete alan açmak için engelleniyor baskı altına alınıyor.

BAŞYAZI

Rejim ve Terör

Düzen siyasetinde yeni bir durumla karşı karşıyayız. Burjuva siyasetin ve devletin kendi hukukunu ve kurallarını bile yok sayan bir sürecin içine girilmiştir. Hukukun uygulanmadığı, anayasanın ayaklar altına alındığı, anayasal çerçevenin ve siyaset düzleminin “normlarının” dışına çıkılan bir gerçeklik söz konusudur.

Gelinen nokta artık şu boyutu aşmıştır: Doğrudan yargının siyasi bir sopa olarak kullanılması ya da polis şiddetinin devreye sokulması gibi olguların ötesinde bir durum vardır. Rejime muhalif isimlerin siyasi yasaklı hale getirme girişimini ya da HDP'nin kapatılması gibi başlıkları aşan bir tablodan bahsediyoruz. Bugün gelinen noktada iktidarın sahipleri, burjuva hukuku ve normları çiğneyen adımlar atmaktan çekinmemektedir. Rejimin bekası için terörün devreye sokulduğu tehlikeli bir yola girilmiştir.

AKP ve MHP tarafından temsil edilen blok, doğrudan terörü devreye sokan yeni bir aşamaya geçmiştir.

Bugüne kadar terör kavramı, AKP ve MHP tarafından milli güvenlik konusuna meze yapılırken, şimdi bizzat terörün AKP ve MHP tarafından devreye sokulduğu yeni bir süreçle karşıyayız. “Terörle iltisak” adıyla hukuken çok tartışmalı bir kavram örneğin uydurma gerekçelerle İBB Başkanı İmaoğlu için gündeme getirilirken, şimdi tersinden terörle iltisakın bumerang gibi kendilerine yönelmesi ve hatta doğrudan terör yöntemlerinin bizzat iktidar bloğu tarafından kabul görmesi ya da daha hafif bir deyimle sessizlikle karşılanması, sermaye düzeninin hukukunda bile yeri olmayan yeni bir aşamadır.

İlk somut gerçeklik SADAT'tır. Bir paramiliter güç olarak SADAT'ın misyonu ve işlevi çok tartışmalıdır. Doğrudan anayasal rejimi değiştirmeyi savunan ve şeriat rejimini hedef olarak önüne koyan silahlı bir güç bugün iktidar tarafından kollanmaktadır. Böylesi bir yapılanmanın bugün AKP ve MHP tarafından kurulan yeni rejimde kabul görmesi çok tehlikeli bir durumla olmakla birlikte aynı zamanda rejimin karakterini göstermesi bakımından ibretlidir. Bu durum asla normal karşılanamaz. SADAT'ın, ülkenin ana muhalefet partisi liderine yönelik “suikast tehdidi” doğrudan ve düpedüz bir terör saldırısıdır! Televizyon prog-

ramında “silahlı insan figürünün” kullanılması, şeriatçı, anayasa düşmanı silahlı bir paramiliter gücün terör yönelimini ya da terörle doğrudan bağlantısını açık ve seçik olarak göstermeye yeter de artar bile.

Türkiye siyasetinde böylesi bir durumun sessizlikle geçirilmesi ülkenin geleceği açısından büyük bir tehlikedir.

Benzer bir durum, geçmiş dönemde MHP'nin gençlik örgütlenmesi olarak bilinen Ülkü Ocakları eski başkanının siyasi bir cinayete ortadan kaldırılması ve bunun düpedüz ve gündüz vakti ülkenin başkentinde vuku bulması, bir başka terör saldırısıdır. İki özel hareket polisinin ve uyuşturucu suçlarına bulaşmış çetelerle işlenen cinayetin bizzat MHP tarafından sessizlikle ve hatta desteklenir şekilde ele alınması, MHP'nin terörle iltisakına dair şüpheler gündeme getirir. Ortada bir sis perdesi olduğu açıktır. Ancak işlenen cinayetin bir terör yöntemi olmadığını kim iddia edebilir.

Yunanistan'da istihbarat örgütünün siyasetçileri ve bürokratları yasadışı dinleme olayının ortaya çıkmasının büyük bir skandala yol açtığını izliyoruz. Türkiye'de ise böylesi durum vaka-i adliyeden sayılabilir. Ancak Alaattin Çakıcı'nın “adamları” olarak bilinen bir grup insanın maskeli ve silahlı videosunu ulu orta yayınlamaları bir terör propagandasının açık seçik ispatıdır. Alaattin Çakıcı'nın taraftarları olduklarını söyleyenlerin maskeli-silahlı tehdit videosu orta yerde dururken, hukukun ve siyasetin bu duruma sessiz kalması, rejimin terörle iltisakına bir başka örnektir. Alaattin Çakıcı'nın bizzat MHP Başkanı Bahçeli tarafından desteklendiği ve siyaseten korunduğu ise basında çıkan haberler üzerinden pekâlâ herkes tarafından bilinmektedir.

Doğrudan, apaçık ve somut olarak karşımızda terör grupları ve terör eylemleri duruyor. Bu terör gruplarının ve terör eylemlerinin ise rejimin sahibi iki parti tarafından “kabul görmesi ya da sessizlikle geçirilmesi” rejimin bir terör rejimine dönüştüğünün fotoğrafı olarak değerlendirilebilir.

FETÖ biliniyor. FETÖ üzerinden gündeme getirilen “terörle iltisak” suçlamasının bugün alasını gördüğümüz somut durum nasıl açıklanmalı? MHP ve AKP'nin terörle bulaşık hale geldiği yeni

bir aşama söz konusudur. Kapitalist düzenin ya da başka bir deyişle burjuva sınıf diktatörlüğünün kendi egemenliği için geçmişte de teröre başvurduğunu biliyoruz. Bugün gelinen noktada “yeni Türkiye”, “milli irade”, “milli ve yerli” adını verdikleri rejimin ayakta durmak için teröre başvurması düzenin kanlı tarihinin yeni bir sayfasından ibarettir.

Alaattin Çakıcı'nın maskeli-silahlı adamları, SADAT, Sinan Ateş cinayeti, bombalı katliamlar.... Liste uzuyor. Bugün “vesayete karşı yeni bir rejim” inşa edenlerin kurduğu düzen bir terör devletine doğru gitmektedir. Gerici AKP ve faşist MHP'nin ortak olduğu bir iktidarın kurduğu tek adam rejiminin niteliği her geçen gün daha da açığa çıkıyor.

Gladyo artıklarının rejimi ile karşı karşıyayız! Bugün yaşadığımız bu gerçeğin temel nedeni budur. NATO konsepti doğrultusunda kurulan gladyo parçalarının ve koalisyonunun bugün Türkiye'de iktidar olduğu, ülkenin uyuşturucu baronlarının merkez üssü haline geldiği bu acı tablo ülkemizin içinde düştüğü gerçektir.

Sermaye iktidarı, kendi iktidarı ve çıkarları için her türlü enstrümanı kullanmaktan çekinmez. Şiddet, savaş, terör, manipülasyon, provokasyon... Türkiye söz konusu olduğunda bütün bu enstrümanların devreye nasıl sokulduğunu son 20 yıldır yoğun bir biçimde yaşayarak görüyoruz.

Bugün Türkiye'de AKP ve MHP'nin temsil ettiği çizginin normalin dışına çıktığını iddia edebilir miyiz? Aslında AKP ve MHP, burjuvazinin çıplak ve gerici yüzü olarak kendisini doğrudan ortaya koyuyor. Rejim, bugün iktidarını terör yöntemleriyle sürdürmeye çalışıyor.

Bütün bu gerçeklik, AKP ve MHP'den ne beklenir ki yaklaşımıyla ele alınabilir. Ancak ortadaki tablo vahimdir ve büyük bir skandaldır. Şeriatçı silahlı bir paramiliter örgüt olarak SADAT, silahlı maskeli adamlara sahip bir mafya örgütlenmesi, başkentte doğrudan siyasi cinayet işleyen çeteler ya da derin güçler!

AKP'nin “yeni Türkiye”si ya da istibdat rejiminin gerçek yüzü budur!

Sosyalist Güç Birliği: Meydanı Gericilik Yarışına Girenlere Bırakmayacağız!

Sosyalist Güç Birliği, AKP'nin Anayasa değişikliği teklifine karşı Ankara'da bir basın toplantısı düzenledi.

Sosyalist Güç Birliği Yürütme Kurulu Üyesi Gamze Yücesan Özdemir, Sosyalist Güç Birliği Yürütme Kurulu Üyesi Oğuz Oyan, Devrim Hareketi MKK Üyesi Ercan Bölükbaşı, SOL Parti PM Üyesi İsmail Hakkı Tombul, TKH Merkez Komite Üyesi Umut Kuruç, TKP MK Üyesi Ozan Yılmaz katılımıyla TMMOB İnşaat Mühendisleri Odası Toplantı Salonu'nda düzenlenen basın toplantısında, basın metnini Oyan okudu. Basın metninde "Sosyalist Güç Birliği olarak laiklik ve eşitlik ilkelerini zedelemeye yönelik her türlü girişimi reddediyoruz. Meydanı gericilik yarışına girenlere bırakmayacağımızı ilan ediyor; laik ve herkesin eşit ve özgür olduğu bir ülke için tüm halkımızı birlikte mücadeleye çağırıyoruz." denildi.

"AKP'nin teklifi, laiklik ve eşitlik ilkelerine aykırıdır: Reddediyoruz!" başlıklı basın metninde şu ifadeler yer aldı:

İktidardaki dinci-otoriter siyaset 2010 yılında Fethullahçı tarikatla birlikte giriştiği Anayasa değişikliğiyle yargıya tam boy müdahalenin yolunu açmış, 2017'de yapılan Anayasa değişikliğiyle ise totaliter başkancı rejime geçişin taşlarını döşemiştir. Böylece ülkemiz, parlamentonun işlevsizleştirildiği, Cumhurbaşkanlığı kararnamelelerinin yasa tasarılarının yerine geçtiği ve Anayasa'nın yok sayıldığı faşizan/totaliter bir rejimle karşı karşıya kalmıştır.

Ana muhalefet partisinin Ekim 2022'de Anayasa'nın 2. maddesini ayaklar altına alarak TBMM'ye sunduğu laiklik karşıtı üç maddelik "başörtüsü teklifi", iktidar tarafından fırsata çevrilerek bir Anayasa değişikliğine dönüştürülmüştür. AKP, Aralık ayında MHP ve BBP'nin desteğiyle TBMM'ye sunduğu ve 19 Ocak 2023'te yani yarın TBMM Anayasa Komisyonu'na sunacağı bu değişiklik önerisiyle bir yandan Anayasa'yı seçim hesaplarına alet etmeye ve karşısındaki muhalefeti dağıtmaya çalışmakta, öte yandan laikliği tasfiye etmeyi ve aile kavramını daha dar bir kalıba sokmayı

hedeflemektedir.

Bu anayasa değişikliği teklifi, Anayasa'nın temel haklar bölümünde "din ve vicdan özgürlüğünü" düzenleyen 24. maddesinde ve "ailenin korunmasını" düzenleyen 41. maddesinde değişiklik öngörmekte, ama esas olarak Anayasa'nın "değiştirilmesi teklif edilemez" maddelerinden olan 2. maddedeki laiklik ilkesinin içini boşaltmaktadır. Bu bakımdan da Anayasanın özüne ve biçimine temelden aykırı bir değişiklik teklifidir.

Söz konusu Anayasa değişiklik teklifinde Anayasa'nın 24. maddesi; "kamu veya özel kesim tarafından sunulan hizmetlerden yararlanmasında hiçbir kadının başının örtülü veya açık olması şartına bağlanamayacağı" ve "hiçbir kadının dini inancı sebebiyle başını örtmesi ve tercih ettiği kıyafetinden dolayı eğitim öğretim, çalışma, seçme, seçilme, siyasi faaliyette bulunma, kamu hizmetlerine girme ile hak ve hürriyetleri kullanmaktan yoksun bırakılmayacağı" ifadesiyle değiştirilmek istenmektedir. Bu değişiklik önerisi, temel hak ve özgürlüklerin seçim ve oy devşirme hesaplarıyla referanduma götürülmesinin kapısını ardına kadar açmaktadır.

Toplumun bütünü için garanti altında olması gereken haklar konusunda "başının örtülü olması" ifadesiyle tanımlanan bir kıyafet kodunu getiren değişiklik Anayasa'nın eşitlik ilkesine aykırıdır.

Söz konusu teklif, Anayasa'nın dini kurallara uyarınca düzenlenmesi anlamına gelmektedir ve Anayasa'nın laiklik ilkesine temelden aykırıdır. Laik bir devlette pozitif hukuk kurallarının dayanağı dini inançlar olamaz. Laikliğin anayasal düzlemde teminatı olan 2. maddenin etrafından dolaşılmasına izin verilemez.

Üstelik, siyasi iktidarın söz konusu teklifte yer alan "Alınan veya verilen bir hizmetin gereği olan kıyafet söz konusu olduğunda Devlet, ancak dini inancı sebebiyle kadının başını örtmesini ve tercih ettiği kıyafetini hiçbir surette engellemek şartıyla gerekli tedbirleri alabilir" ifadesi, gözetilen dini inanca dayanmayan bütün kıyafetlere müdahale edilmesinin, hatta

yasaklanmasının önünü de açmaktadır.

Değişiklik maddesinde "başın örtülü olması" ifadesiyle, tek bir dini gruba ve onun özel kıyafet koduna mutlak hak değerinde bir güvence verilmektedir. Özgürlükler bağlamında yaratılan bu ayırmacılık, devlet kurumlarının ve özellikle de adalet ve eğitim hizmetlerinin yurttaşlar nezdindeki tarafsızlığını ortadan kaldırmaktadır.

Anayasa teklifinin bir diğer başlığı 41. maddede aile tanımına ilişkindir. Muhalefetin "başörtüsü" teklifiyle açtığı yol AKP tarafından bir de aileyi dinsel referanslarla tanımlamak için kullanılmak istenmektedir.

Aile tanımı yalnızca evlilik birliğine indirgenirken, tek ebeveynli aile, nikâhsız birliktelikler, farklı cinsel yönelimlerin birliktelikleri, giderek çoğalan tek bireyli (bekar) aile biçimleri tamamen yok sayılmaktadır. Bu maddenin düzenleniş biçimi çok eşlilik şeklinde yorumlanmaya da kapı aralamakta, böylece kadınların Medeni Kanun'la kazanılmış haklarının aleyhine bir tartışma zemini oluşturmaktadır.

Önerilen düzenleme hem mevcut Anayasa'ya hem de uluslararası sözleşmelere aykırıdır. AKP'nin bu teklifi, Anayasa metnine dini referansların yerleştirilmesi ve Cumhuriyet'in temel niteliklerinden olan laiklik ilkesinin işlevsizleştirilmesi girişiminden başka bir şey değildir.

Ülkeyi anayasasız yöneten, hukuku kendi siyasi aparatı haline getirmiş bir iktidarla anayasa yapılamaz. Eşitlik ve laikliğin tasfiyesi anlamına gelen bu Anayasa değişikliği önerisi toptan reddedilmelidir. AKP'nin değirmenine su taşımaya son verilmeli, AKP kendi kirli oyunuyla başa bırakılmalıdır.

Sosyalist Güç Birliği olarak laiklik ve eşitlik ilkelerini zedelemeye yönelik her türlü girişimi reddediyoruz. Meydanı gericilik yarışına girenlere bırakmayacağımızı ilan ediyor; laik ve herkesin eşit ve özgür olduğu bir ülke için tüm halkımızı birlikte mücadeleye çağırıyoruz."

Erdoğan'ın Adaylığı

Ülkemiz, seçim sathı mailine girmiş durumda. Resmî seçim takvimi henüz ilan edilmemiş olsa da AKP'li Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan'ın açıklaması doğrultusunda seçimlerin 14 Mayıs günü yapılacağını ifade edebiliriz. Muhalefet de ilgili açıklamaya "hodri meydan" yanıtı verdiği için seçimlerin bu tarihte yapılmasına yönelik bir itiraz çıkmayacağını söyleyebiliriz.

Seçimlerin hangi yasa ve usulle yapılacağına yönelik ise birçok ihtimal konuşuluyor. Yeni seçim yasası diyen görüşler de mevcut, eski yasa uygulanır diyenler de. Hatta bu seçimde kanunen hiç baraj uygulanamayacağı da söyleniyor. Henüz takvim ilan edilmediği için uygulanacak kanuna dair de bugünden konuşmanın sınırları var. Ancak, kesin olarak tartışabileceğimiz bir hukuki sorumuz var ki o da Erdoğan'ın adaylığı meselesi. Bu konuda ise net olarak ifade etmemiz gerekirse; Erdoğan aday olmaz! Hukuken mevcut durum şu şekilde:

Anayasa'nın 101. maddesinde "Cumhurbaşkanının görev süresi beş yıldır. Bir kimse en fazla iki defa Cumhurbaşkanı seçilebilir." ibaresi yer almaktadır. 2017 yılındaki değişiklikler ile bu madde eklenmiştir. Bu madde okunduğu zaman hepimizin anlayacağı husus sabittir: Erdoğan, aday olamaz!

Erdoğan'ın adaylığında hukuki bir sorun olmadığını savunan bir görüş de mevcut. Bu görüş, 2017 yılındaki anayasa değişikliği sonrasında Erdoğan'ın ilk kez 2018 yılında seçildiğini, yeni rejim ile yalnızca bir kez seçimlere katıldığını ifade ediyor ve dolayısıyla da adaylığında bir engel görmüyor. Ancak, anayasa değişikliği sonucu bu yönde özel bir düzenleme yapıldığını, dolayısıyla madde metninden hareket etmemiz gerektiği düşünülürse parlamenter sistem cumhurbaşkanı-başkanlık sistemi cumhurbaşkanı gibi ayrımlar yapılmadan cumhurbaşkanlığı bir bütün olarak değerlendirilmelidir. Nitekim anayasada Cumhurbaşkanlığı hükü-

met sistemine dair bir ibare de yer almamaktadır. Bu değerlendirme de bizi Erdoğan'ın normal şartlarda aday olamayacağı sonucuna ulaştırmaktadır.

Hali hazırda, Erdoğan'ın aday olabilmemesinin tek koşulu TBMM'nin bir erken seçim kararı almasıdır. Bu karar için gereken yasal çoğunluk da şu an Cumhurbaşkanlığı'nda yer almamaktadır. Böyle bir durum söz konusu olduğunda muhalefet belirleyen olacaktır. Hali hazırda muhalefetten anladığımız kadarıyla ise, Erdoğan'ın adaylığına ilişkin bir itirazları yoktur. Hatta, erken seçim teklifine de evet demeleri söz konusudur. 20 yıl önce tekrar yapılan bir seçim sonrası Erdoğan'ın başbakanlık yolunu açan muhalefet, bu kez de bir 5 yıl daha Erdoğan'ın cumhurbaşkanı olarak seçilebileceği bir seçime oldukça sakin olarak, hiçbir meşruluk tartışması yapmaksızın gitmeyi tercih etmiştir.

20 yılı geride bırakan bir iktidarın kaybetmesi,

kuşkusuz ki önemlidir ve sosyalistler bu ihtimalin karşısında yer almayacaklardır. Ancak, AKP'yi bir bütün olarak tartışmak ve yenmek gerekmektedir. Kurulan rejimin meşru olmadığını ifade etmek bu yönüyle anlamlı olacaktır. O nedenle de, diploması dahi tartışmalı olan bir ismin bir 5 yıl daha bu memleketi yönetmesinin önüne geçilmelidir!

Parti Devletinden Aile Devletine Geçiş Süreci!

Devletin niteliğinin değiştiği bir gerçek, bu gerçek ile yaşamak istemeyen yada kabullenmek istemeyen bir toplum olduğunu da bilelim. Sorun sadece parti devleti tartışmalarının önüne geçen ve bir aile /sultan devleti hüviyeti bürünen ve bunun getirdiği tartışmalarda geçtiğini bilmek gerekiyor.

Eski Başbakan Binali Yıldırım'ın oğlu Erkam Yıldırım 13 Ocak'ta katıldığı bir dini etkinliğin ardından bir giyim mağazasına gitmiş ve burada çekilen fotoğraf karesinde yayılmış bir şekilde oturan ve tespih çektiği görülen Erkam Yıldırım'ın solunda Erzurum Valisi Okay Memiş, sağında ikinci sırada AKP Erzurum İl Başkanı Mehmet Emin Öz, karşısında asker üniformasıyla Erzurum İl Jandarma Komutanı Albay İlker Şimşek olduğu görülmüştü. Fotoğrafa hem kamuoyundan hem de siyasetçilerden sert tepkiler geldi. Tepki gösterilmesine gösterildi fakat bu gibi daha önce meydana gelen benzer görüntülerden sonrada hiçbir değişikliğin olmadığını herkes biliyor. Bilinen bir şey üzerine

bu kadar tepki verilmesini anlamak güçleşiyor.

Görüntülerin basında yer almasından sonra aile devletinin mihmandarlarından biri olan Erzurum valisi bir açıklama yapma ihtiyacı hissetmiş olmalı ki görüntülerin postmodern bir biçimde ele alındığını ve anlık olduğunu söylemiş. Ortalıkta da herhangi bir saygısızlık yokmuş.

Vali açıklamasında; bir fotoğraf karesiyle linç edildiğini belirterek, "Nasıl adaletli insanlarsınız, bu nasıl adalet ve gazetecilik, nasıl bir siyaset anlayışı? Devlet adamlığını biz sizden mi öğreneceğiz? 30 yıllık meslek hayatımızı bir esnaf ziyaretindeki kareyle yok mu edeceğiz? Biz vatandaşın, fakirin fukaranın emrindeyiz, güç odaklarının emrinde değiliz, hiçbir zaman da olmadık. Yani insanın sabrını zorluyorlar. Böyle bir şey olabilir mi? Saniyelik bir kare ile günler üstümüze geliyorlar. Böyle bir şey olabilir mi? Bu nasıl adalet anlayışı." ifadelerini kullandı. İnsan gerçekten şaşırıyor.

Bir kısım eski devlet görevlisi ise gelinen noktanın artık devletin içi ve kurumlarının boşaltıldığı, devlet adabı ve kültürü gibi içeriklerinin kalmadığını vurguluyorlar. Aile devletine hatta 1933 Almanyasına dönüşen bir yönetim garabetinden ne beklendiği ile açık bir tablo varken. 20 yıldır bir partinin iktidarda bulunması denilen şeyin tam da dönüşeceği formun bu olduğunu bilerek. Kavramların içini boşaltılırken seyreden bir toplumsal dokunun tarihsel bir süreci anlamasını beklemek safık olur. Kabile devletine doğru yol alan bu anlayış ile hesaplaşmak kapitalizmin tercih edeceği bir şey değildir. Büyük bir toplamı ifade eden bir siyasal İslamcı yapılanmanın, toplumsal kaynaklara çöktüğü ve yağmaladığı bir ortamın tek başına yürümeceğini bilinmesi bizim açımızdan önemlidir. Devletten hala umut bekleyenler var ise şimdiden geçmiş olsun. Biz kısa ve öz bir ezberimizi tekrar edeceğiz. Bu pisliliği Sosyalizm temizler!

15'lerin Katledilmesini Unutmadık: Kökümüz Sağlam, Yolumuz Açık

15'lerin Katledilmesini Unutmadık: Kökümüz Sağlam, Yolumuz Açık

15'lerin katledilmelerinin üzerinden bir asırdan fazla süre geçti. Sadece işgal altındaki ülkelerinin bağımsızlık mücadelesine katılmak için yola çıkmışlardı. Gerçek bağımsızlığın emeğin kurtuluşuyla mümkün olduğunun bilinciyle ve bunun için işçi sınıfının partisini, Türkiye Komünist Partisi'ni kurarak çıkmışlardı yola.

Parti 10 Eylül 1920'de Bakü'de kuruluşunu ilan ederken beslendiği ana kanallar emperyalist paylaşım savaşı sonrası fiili işgale uğrayan ülkelerde yükselen ulusal kurtuluş savaşı, hemen yanımızda gerçekleşen Ekim Devrimi, başta İstanbul olmak üzere büyük kentlerde gelişmeye başlayan işçi hareketleri, saltanat ve hilafete karşı siyasal mücadeleye giren aydınlar ve tüm dünyada yükselen uluslararası komünist hareketti. Bakü'de gerçekleşen kongreye İstanbul'dan, Anadolu'dan ve Rusya'dan Türk komünistleri katılmış, kongreye birlikte tüm komünist grupların tek bir program etrafında bir araya gelmeleri sağlanmış ve dağınık faaliyetlerin merkezileştirip birleştirilmesi yönünde önemli bir adım atılmıştır.

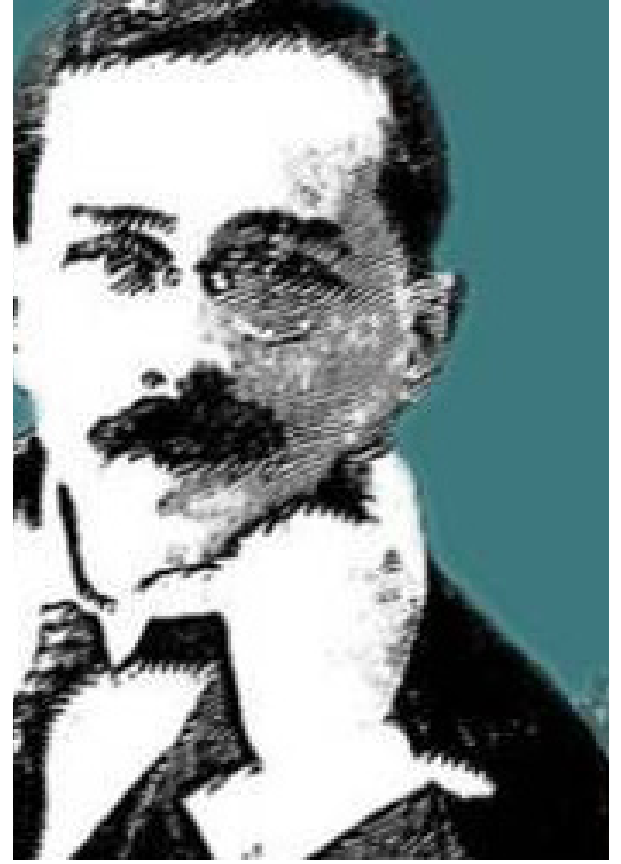
Parti'nin kurulduğu dönem Ekim Devrimi'nin ve Bolşeviklerin Anadolu'da büyük sempatiyle anıldığı, ülkenin geleceğiyle ilgili tartışmalarda yeni kurulan sosyalist ülkenin de alternatiflerden biri olarak değerlendirildiği dönemdir. Devrimin yarattığı muazzam dönüşüm ve sosyalist iktidarın

kurtuluş savaşına yaptığı mali ve askeri yardımlar komünizmin siyasal bir alternatif olmasını beslerken, Suphi'lerin Anadolu'ya geçişleri bu alternatifin siyasal bir güce, dolayısıyla iktidar adayı haline dönüşmesi anlamına gelmektedir ve bu olasılığın bertaraf edilmesi için seçilen yol Suphi-lerin katli olmuştur.

Aradan geçen yıllar, Suphilerin katledilmesinin o günün koşullarında düzen için "sorun çözücü" bir hamle olduğunu, ama bu hamlenin Suphilerin ettiği tohumların kök salmasını engelleyemediğini göstermektedir. Aradan geçen on yıllar boyunca, tüm baskı ve engellemelere rağmen, partili mücadele kendini hep var etmenin yolunu bulmuş, uygun koşullar oluştuğunda da düzeni sarsacak/korkutacak etkiye ve etkinliğe ulaşabilmiştir.

Bugün ülkemizde eşitlik, özgürlük mücadelesi anlamında akla gelen her başlığın kaynağında Suphilerin çıktığı bu yol ve partileri vardır. Emperyalizme karşı mücadele, gericiğe karşı mücadele, laiklik, düzenin siyasi öznelerinden bağımsız bir sınıf siyaseti, işçi sınıfının ve emeğin gerçek temsiliyeti Suphilerin bıraktığı miras dışında tartışılmaz bile...

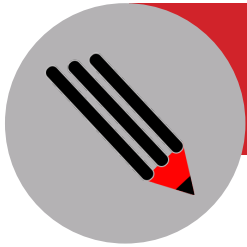
Yoldaşlarımızı anmanın güncel anlamı da burada yatmaktadır. Suphiler, 15'ler elbette tarihin, tarihimizin önemli bir parçasıdır, ama asla tarih değildir. Sosyalizme olan inançlarıyla, Parti'ye olan güvenleriyle, idealleriyle, hedefleriyle, devrimcilikleriyle bugünün mücadelesinin de öğretmenleri

ve yanı başımızdaki omuzdaşlarıdır.

Suphileri mi anacağız? Öyleyse daha çok örgütleneceğiz, daha çok büyüyeceğiz, fabrikaları, okulları, işyerlerini Parti'nin kaleleri yapacak, işçilerle, gençlerle, kadınlarla, aydınlarla birlikte sosyalizm mücadelesini büyüteceğiz...

Çünkü, biliyoruz ki bu topraklara salınan kök sağlamdır; tohumu Suphiler ekmıştır...

Genç Köşe

Gençlik Kime ve Neye Muhalif?

Türkiye'de 18-25 yaş aralığında yaklaşık 7 milyon genç var. Büyük denebilecek oranda genç nüfusa sahip olan ülkemizde, bu nüfus sayesinde birçok alanda üretim gerçekleştirebilecekken toplumuza "tüketici" sıfatı daha çok yakıştırılmıştır. Bilim ve teknolojiye, sanayide, tarımda, kültürel ve sanatsal alanlarda üretimi zayıflamış ve atıl bir konuma gelmiş olan ülkemizde ar-ge çalışmaları gün geçtikçe azalmakta, ithalat artmakta, eğitim ve akademi niteliğini kaybetmektedir. Ülkemizin dışa bağımlılığı ise günden güne artmaktadır. Bir taraftan da toplum genelinde olmakla birlikte gençler üzerinde yoğunlaşmış olarak tüketime teşvik vardır. Üretici konumunu yitirmekte olan ülkemizde gençler için istihdam alanları ise çalışanların "vasıfsız" işçi olarak tanımlandıkları ve açlık sınırını dahi karşılamayan asgari ücretle uzun saatler çalıştıkları işler olmaktadır.

Bunlara ek olarak Türkiye'de mevcut eğitiminin bilimsellikten uzaklaşması, var olan düzenin arkasında gelen ideolojinin çıkarları doğrultusunda verilen ve eksik olan tarih eğitiminin gençliğin bilinci üzerindeki etkileri, bugün gençliğin düşünce yapısını şekillendirmektedir. Bu yüzden gençler karşılaştığı sorunların nereden kaynaklandığı tam anlamıyla kavrayamamakta ve nedenlerini eksik bir şekilde ortaya koymaktadır. Dolayısıyla nedenleri doğru belirlenemeyen sorunların çözüm-

leri de oldukça kısır kalmaktadır. Genel anlamda var olan bu bilinç eksikliği, gençliğin kimi ve neyi karşısına alması gerektiğini tam olarak belirlememesine sebep olmaktadır.

Kapitalizm içerisinde yaşadığımız ise bir gerçektir. Gençliğin büyük bir kesimi kapitalizmin ne olduğunun ve nasıl bir sömürü çarkının içerisinde yaşadığının farkında değildir. Bu yüzden talepleri ve beklentileri ancak düzen içi karşılıklarla sınırlı kalmaktadır ve gençlik kendisine sunulandan daha ötesinin alamayacağını düşünmektedir. Halbuki gençliğin talepleri ancak sosyalist bir düzenin içerisinde gerçek karşılığını bulacaktır. Baskıcı, gerici, piyasacı AKP iktidarının ötesinde bir şey arayan gençlik, maruz kaldığı yaşam şartlarının sorumlusu olarak gördüğü AKP'ye muhalefet ederken çözümü çoğunlukla AKP ile aynı kökten türemiş olan diğer siyasi alternatiflerde, farkında olmasa dahi kapitalizme muhalif iken çözümü yine kapitalizm içerisinde aramaktadır. Bir diğer yandan da sosyalizm talebinin önemini fark edebilmiş fakat sosyalizm talebi ile salt muhaliflik inşa edilen bir tarafa savrulabilme ihtimali taşıyan gençlik oluşmaktadır. Çünkü başka bir dünyanın mümkün olmayacağına dair sesini yükseltenler için kapitalizm içi orta yolculuk her zaman daha temkinli ve güvenilir bir yol olarak dillendirilmektedir. Oysaki değiştirmek mi istiyoruz, bu düze-

ni yontmak mı diye bir soru tekrardan akıllara gelmektedir. Eğer değiştirmek istiyorsak fason bir kitle ile bunun olmayacağını da çok iyi bilmek gerekiyor. Türkiye'nin siyasi havasına göre şekil alan bir kitleyi, geçici süreliğine, doğru birkaç söylemle arkana alabilmek belki de mümkündür. Fakat bu hava söndükten sonra geriye ne kalacağı oldukça meçhuldür. Talepleri sola eğilmiş olan gençliği kapsayabilmek için ancak devrimi arayan ve siyasi bir yapının bir adım öne çıkması gerekmektedir.

Ağır yaşam koşulları, zayıf bir bilinç ve insanca bir yaşam talebi içerisinde olan gençlik için çözüm; çelişkilerini görmesini sağlayacak, bilincini yetersizecek ve taleplerinin karşılığını alması için ona öncülük edecek bir öznenin varlığında ortaya çıkmaktadır. Kapitalizme muhalif olmak yeterli değildir. Yeni bir ülke arayışının olması ve bu arayışın bir karşılığı olabilmesi için gençlik sınıfın partisi ile buluşmalıdır. Bu buluşmanın anlamı yalnızca bir gençlik kuşağının mücadeleye kazanılmasıyla sınırlı kalmayacak, memleketi devrimci bir iradeyle yeniden kurmak için devrimci bir atılımın her yerde örgütlenmesi de beraberinde gelecektir.

■ Tilbe Su Aslanpay

Yer Sultangazi: Yine Tarikat Yurdu, Yine Çocuk İstismarı!

Türkiye’de tarikatlar ve cemaatlerde yaşanan çocuk istismarı olaylarına her gün bir yenisi ekleniyor. Bunun son adresi ise İstanbul Sultangazi’de bulunan İşrak Vakfı.

14 yaşında bir erkek çocuğun cinsel istismara uğradığı olaya ait dosya tv100 Ana Haber tarafından gündeme getirildi.

Tacizin yaşandığı vakfın müdürü, yatılı olarak kalan 14 yaşındaki çocuğu istismar etti. Kamera kayıtlarının ve beyanların ortada olduğu olayda, örtbas etme çabalarına rağmen savcılık olayın peşini bırakmadı.

Söz konusu istismarın yaşandığı tarih 16 Eylül 2022 olarak kayıtlara geçerken; 14 yaşındaki mağdurun 44 yaşındaki okul müdürüyle koridorda karşılaştığı ve müdürün bir bahaneyle odaya çağırarak kapıyı arkadan kilitlediği görülüyor.

TV100’den Devrim Tosunoğlu’nun haberine göre, istismar olayı bu sırada yaşanırken, çocuğun ailesinin, savcılığa şikâyetle bulunmalarına rağmen ifadelerini geri çektiği öğrenildi.

Taciz zanlısı, mağdura psikolojik baskı da yaparken, “Böyle bir şey anlatılır mı? Sen bunları niye anlatıyorsun bunlar ayıp olaylar değil mi” diyerek yaşananların üstünü kapatmaya çalıştı.

Savcılık, işin peşini bırakmazken ilk ifadelerin tutarlı olduğu kayıtlara geçerek değiştirilen ifadeler dikkate alınmadı.

Vakıf yönetimi, taciz iddialarını ayyuka çıkmasının ardından kapılara tadilat yaptırdı ve 9 dakikalık taciz kâbusu sırasında açılmayan o kapının aslında kilitli olmadığı imajını vermeye çalıştı. Vakıf, “Kapı kolları bozuk” savunmasının arkasına sakanlık istedi. O anlara ait fotoğraflar da iddianameye eklendi.

İddianamede, dosya kapsamındaki suçun niteliği, mağdurun koruma ihtiyacının bulunması, yaşı gereği yönlendirilmesinin kolay olması, şüphelinin üzerine atılı suçu işlediği hususunda kamu davası açmaya yeterli delil elde edildiği belirtildi.

Taciz iddiasının peşini bırakmaya savcı davayı da açtı. Taciz zanlısı okul müdürü tutuklandı. Taciz zanlısı, 4 aydır cezaevindeyken; kişiyi hürriyetten yoksun kılma, çocuğun nitelikli cinsel istismarı suçlamasıyla 13 buçuk yıldan 30 yıla kadar hapsi istendi.

14 yaşındaki mağdur çocuk ise ailesinin yanında iken devlet korumasına alınmadı.

Uyuşturucu Cenderesinde ‘Türkiye Yüzyılı’

Komünistler insanları gerçekliğinden koparıp bağımlı hale getiren bütün ilişkileri reddeder. Köle-efendi ilişkisi, işçi sınıfının kan ve can pahasına mücadelesiyle bugün artık nasıl insanlık dışı olarak tarifleniyorsa uyuşturucu bağımlılığı da başlıca mücadele konularındandır.

Kapitalist düzenin genetiğinde yer alan halka karşı suç işleme olgusu, 21’inci yılını deviren ve ‘Türkiye Yüzyılı’ sloganını kullanan AKP’nin iktidarında uyuşturucu pazarında da tüm dehşetiyle kendini gösteriyor. Ülkemiz Türkiye, işsizliğin, geleceksizliğin ve çürümenin oluşturduğu atmosferde uyuşturucu kullanımının ortaokul sıralarına indiği bir dönemi yaşıyor. Özellikle çok zor şartlarda yaşayan emekçi halkı hedef alıp kuşatan bu zehir pazarı giderek büyüyor. Korkunç tablonun perde arkasında ise her türlü hukuk dışılığı kendileri için mübah gören yer altı yapılanmaları ve ilişkili oldukları güç merkezleri bulunuyor. Bu grupların kimi zaman haberlere konu olan kendi aralarında giriştikleri kanlı çatışmaları, nüfuzlu kişilerle ilişkilerine dair ses ve görüntü kayıtları, mekan basma ve “çökme” eylemleri gibi olaylar da siyaset-sermaye-mafya ilişkilerini bir anda ortaya seriyor.

İşte o olaylardan ve yargı süreçlerinden bazıları:

-Polislere “uyuşturucu satanın bacaklarını kırın” talimatını veren İçişleri Bakanı Süleyman Soylu, 30 Haziran 2020 tarihinde, “Cumhuriyet tarihinin en büyük operasyonu” diyerek “Bataklik Operasyonu’nun başlatıldığını duyurmuştu. Bu kapsamda, çete liderleri Nejat Daş ve Çetin Gören ile birlikte 113 kişi gözaltına alındı. Daş ve Gören’in de aralarında bulunduğu 24 şüpheli tutuklandı. Şüphelilerden 16’sı, 7 Nisan 2022’de görülen duruşmada yurt dışına çıkış yasağı şartıyla tahliye edildi. Geri kalan 8 kişinin de 8 Eylül 2022’de görülen duruşmasında tahliye edilmesiyle davada ne bir tutuklu ne de ortaya çıkarılan bir suç kaldı.

-Geçen sene yine eylül ayında Türkiye, Sırbistan merkezli iki çetenin hesaplaşmasına sahne oldu. İstanbul’un orta yerinde, Mecidiyeköy’de motosikletli iki kişi tarafından düzenlenen suikastta Avrupa’daki en büyük kokain tüccarlarından Juvon Vukotić infaz edildi. Saldırının Kavacki adlı bir başka çetenin yöneticisi Radoje Zivkovic’in Türkiye’deki bağlantıları aracılığıyla yapıldığı belirtildi. Olayla ilgili davada Zivkovic’in arasında bulunduğu 12’si tutuklu, 16 şüpheli hakkında çeşitli

suçlardan 2 yıldan ağırlaştırılmış müebbet hapis cezası arasında değişen hapis cezası istemiyle dava açıldı.

-19 Kasım 2022’de Erzincan’da polis kovalamacısıyla durdurulan araçtan 25 kilo uyuşturucu çıktı. Araçtaki şüphelilerden birinin AKP Karlıova Belediye Başkanı Veysi Bingöl ile AKP Karlıova İlçe Başkanı İlyas Bingöl’ün yeğeni olan Diyar Bingöl olduğu anlaşıldı. Bir diğer şüphelinin ise MHP Karlıova İlçe Başkanı Şevket Demir’in yeğeni Serdar Demir olduğu belirlendi. Üç şüpheli de mahkemeye tutuklandı.

-Türkiye’nin uyuşturucu savaşlarının merkezlerinden biri haline geldiğini gösteren bir başka olay da henüz geçen günlerde Trabzon Yomra’da yaşandı. Başka ülkelerde çeşitli çetelere liderlik edip, ‘soygun’ ve ‘uyuşturucu’ suçlarından 15 yıldan fazla cezaevinde tutuklu kaldığı belirtilen Revaz Lordkipanidze, Bulgaristan plakalı otomobilden inen iki kişi tarafından silahlı saldırıda öldürüldü. Kaçan Rusya uyruklu şüpheliler, polis ekiplerince yakalanmalarının ardından tutuklandı.

Yobazlar, Çeteler, Mafyalar, Baronlar, Terör! 20 YILLIK KARABASAN BITSİN ARTIK!

Türkiye'de seçim tarihi netleşiyor. AKP ve MHP liderleri, daha önce seçim zamanında yapılacak derken şimdi Mayıs ayını işaret ediyorlar. Ancak resmi olarak seçim tarihi hala belirlenmiş değil. Seçim tarihi ya Meclis tarafından ya da Cumhurbaşkanı tarafından ilan edilecek. Ancak şimdiki Meclis aritmetiği bir seçim kararı alacak bileşime sahip değil. Cumhurbaşkanı Erdoğan, Meclis'i feshederek ülkeyi seçime götürme yetkisine sahip.

Yeni Seçim Yasası

Yeni seçim tarihi için Mayıs ayını işaret eden AKP ve MHP bloku, geçen yıl Nisan ayında seçim yasasını değiştirmişti. Önümüzdeki seçimlerin 5 Nisan'dan önce yapılması durumunda eski seçim yasası geçerli olacak. Ancak ilan edilen seçim tarihi üzerinden yeni bir tartışma daha bulunuyor. Seçimlerin yapılacağı gün mü yoksa seçimin başlangıç tarihi mi esas alınacak? Eğer ikincisi ise bu durumda eski seçim yasasının geçerli olması gerektiği iddiasına karşılık AKP ve MHP tarafı yeni seçim yasasını işaret ediyor. Gerek YSK'nın yapısı gerekse Meclis'teki AKP-MHP çoğunluğu nedeniyle önümüzdeki seçimlerin yeni seçim yasasıyla yapılacağı aşikar.

Erdoğan Yeniden Aday Olabilir Mi?

Bu tartışmanın daha önemli boyutu ise Erdoğan'ın 3. Kez aday olup olamayacağı. Anayasa'nın mevcut hükmüne göre 3. kez cumhurbaşkanlığı adaylığı söz konusu değil. Bu anlamıyla cumhurbaşkanı Erdoğan'ın yeniden aday olması, açık bir anayasa ihlali anlamına gelecek. AKP ise Cumhurbaşkanlığı hükümet sistemine geçildiği için Erdoğan'ın ikinci adaylığı iddiasında bulunuyor. Halbuki cumhurbaşkanlığı adaylık şartları eski ve yeni sistemde değişmemişti. Önümüzdeki seçimlerde bir kez daha anayasasının açık hükmü ihlal edilerek Erdoğan'ın yeniden adaylığının kapısı açılacak gibi.

20 Yıllık İktidarın Ağır Bilançosu

AKP'nin 20 yıllık iktidarının devam edip etmeyeceği önümüzdeki seçimlerde ortaya çıkacak. AKP, 20 yıl iktidarda değilmiş gibi konuşmaya devam ediyor. 20 yıl, siyasette çok uzun bir zaman olmasına rağmen AKP ve yandaşlar, 20 yıllık sürecin bütün sorun ve krizlerinin nedenini başka yerde arayarak büyük bir manipülasyon yapmaktadır.

Aynı zamanda AKP ve yandaşlar tarafından 20 yıllık süreci büyük bir atılım ve değişim olarak görüyorlar. Ancak ülkenin 20 yıllık tarihi, en kanlı ve karanlık tarih olarak tarihe geçti. AKP'nin övündüğü başlıklar hamasetle geçiştiriliyor, gerçekler ise saklanıyor. Milli, yerli ve milli irade

temsilcisi olarak kendini gören AKP'nin 20 yıllık tarihi ise tersini söylüyor. Ülke tarihinin en gayri-millî, gayri-yerli ve millî egemenlik düşmanı partisi AKP. Doğrudan ABD emperyalizminin çıkarlarına hizmet eden AKP, aynı zamanda tek adam rejimi kurarak millî iradeyi ayaklar altına aldı.

Son 20 yıllık dönem ülkeye ağır bir ekonomik, siyasal ve kültürel bilanço çıkarmıştır. AKP, yarattığı tahribatı göstermemek için elinden gelen bütün araçları kullanmaya çalışıyor. Ancak 20 yıla bakıldığında ülkenin büyük bir karabasan yaşadığı somut bir gerçek olarak karşımızda.

Dış Politikada Büyük Yanlış

AKP, dış politikada büyük yanlış yapmış, bedelini ise Türkiye ödemiştir. Özellikle ABD emperyalizminin taşeronluğunu üstlenerek BOP eşbaşkanlığını yapan AKP iktidarı, Suriye'de yaşanan yıkımın baş sorumlusu olmuştur. Savaşın ve yıkımın bedelini Suriye halkı öderken, Türkiye'de emperyalist çıkarların taşeronu olarak benzer bir bedeli yaşamıştır. 5 milyona yakın sığınmacının Türkiye'ye geldiği bir tablo, ekonomik olarak zarar görmüş ülke, ABD emperyalizminin Suriye ve Irak'ı bölme politikasına ortak olan bir tablo.

Ekonomi'de Büyük Kriz

AKP en çok övündüğü başlıklardan birisi ekonomisi. Ancak sıcak paraya bağımlı, dış borçlanmaya dayanan ve inşaat sektörünü merkeze koyan ekonomi anlayışı bugün çökmüş durumda. Yol ve köprülerin, şehir hastanelerinin aslında bir avuç patronu zengin etmek için yapıldığı tek tek ortaya çıkıyor. Bütün bu hamasi söyleme rağmen işsizlik artıyor, yoksulluk büyüyor. Hayat pahalılığı bugün en büyük sorun iken özelleştirme adıyla ülkenin bütün değerleri emperyalist tekelere peşkeş çekilmiş durumda.

Ülke Çetelere ve Haramilere Teslim

Bütün bu süreçte ise kaybeden emekçiler, kazanan ise AKP'nin yandaş patronları. Ülke devletin kaynaklarından beslenen ve ülke kaynaklarını ranta çeviren çetelere teslim edilmiş durumda. Devletin bütün ihaleleri yandaş patronlara verilirken, ülkenin limanları, fabrikaları, madenleri, ormanları yine bu çetelerin yağmasına ve sömürüsüne bırakıldı. Patronlar servetlerine servet katarken emekçiler daha da yoksul hale geldi.

Tarikatlar Devleti Ele Geçirdi

AKP bütün bu sömürücü ve rantiyeci sınıfa hizmet ederken üstünü din kılıfıyla örtüyor. Tarikat

ve cemaatler AKP döneminde büyüyen ikinci grup oldu. AKP, adım adım laikliği tasfiye ederek devlet tarikat ve cemaatler tarafından ele geçirildi. Bugün tarikat ve cemaatler, artık birer sermaye grubu olarak AKP eliyle kurulan rejimin en önemli unsurları haline geldiler.

Mafya Cirit Atıyor

AKP vesayet odaklarına karşı geldiğini söylerken bugün ülke mafyanın cirit attığı ülke haline geldi. Mafya cinayetleri eksik olmuyor. Mafya liderleri hapisten çıkartılıyor, silahlı ve maskeli mafya grupları basında boy gösteriyor.

Uyuşturucu Baronlarının Merkez Üssü

Mafya ve çetelerin hüküm sürdüğü bir ülke haline gelen Türkiye, aynı zamanda dünyanın bütün uyuşturucu baronlarının üslendiği bir merkez ülke haline gelmiş durumda. Uyuşturucu baronları Türkiye'ye mesken tutmuş, her türlü cinayet gündüz sokak ortasında işlenir hale gelmiştir.

Ülkenin En Kanlı Dönemi

AKP'nin 20 yıllık iktidarı, ülkenin en kanlı döneminin adı oldu. Yaşanan bombalı katliamlar ve terör saldırıları 20 yıllık AKP döneminin özeti. 12 Eylül öncesinden daha kanlı bir tarih son 20 yıla sığırdı. Onlarca bombalı katliam ve terör saldırısının AKP döneminde yaşanmış olması AKP'nin nasıl bir rejim tesis ettiğini de gösteriyor.

Türkiye 20 Yıl Kaybetti!

AKP ile birlikte ülkenin üzerine büyük bir karabasan çöktü. Mafya, tarikat, çete, terör, uyuşturucu baronlarının hüküm sürdüğü, ülkenin rant, yağma ve sömürü cenneti haline geldiği bir dönemden bahsediyoruz. AKP, vesayete karşı geldiğini söyleyerek tek adam rejimi kurdu. Bu durum ülkenin daha da geriye götürülmesidir. AKP iktidarı ile birlikte Türkiye 20 yıl kaybetti, geriye gitti!

Karabasandan Uyanma Zamanı!

Türkiye bir seçimle karşı karşıya. Seçimler, ülkenin 20 yıllık karanlık döneminin sona erip ermeyeceğini gösterecek. AKP ve MHP, yine her türlü oyuna başvuracak. Terör yöntemleri, provokasyonlar, algı operasyonları ile AKP ve MHP bloku, gerici-faşist iktidarlarını korumak için bütün tuşlara basacaklar. Şiddet ve korku iklimi yaratacak, seçim ekonomi uygulayarak bir kez daha oy isteyecek. Bu oyunu bozacak ise halk olacak. Yaşanılan 20 yıllık karabasandan uyanma vakti yaklaşıyor!

Gayri-millî, gayri-yerli ve millî egemenlik düşmanı rejimin oyunlarını bozalım! Bu oyunu ancak halk bozabilir

AKP ve MHP tarafından temsil edilen gerici-faşist iktidar bloku seçim tarihini açıklamıştır. Açıklanan seçim süreci gerici/faşist iktidar bloğunun yeni oyun ve hesaplarıyla belirlenmiş olup ülkenin normal, demokratik ve adil bir seçim süreci geçirmeyeceğinin birçok işaretini taşımaktadır.

AKP ve MHP bloku, bir yandan hukuku seçim öncesi siyasal müdahale aracı olarak kullanarak muhalefeti gayri-meşru ve gayri-hukuki bir biçimde seçim dışı bırakmanın yollarını aramakta diğer yandan anayasaya temelden aykırı bir biçimde Erdoğan'ın adaylığını gündeme getirmektedir.

Olası adayları uydurma gerekçelerle yasaklı duruma getirmeye çalışan AKP-MHP bloku, aynı zamanda kapatma davası tehdidiyle HDP'yi seçim dışına itmenin arayışı içindedir. Böylesi bir seçim sürecinin meşruiyeti sonuna kadar tartışmalı olacaktır. Bununla birlikte anayasanın açık hükümlerine göre Erdoğan'ın yeniden aday olması mümkün değilken, yargı üzerindeki vesayete dayanarak Erdoğan'ın aday gösterilmesi, önümüzdeki seçimlerin gayri-hukuki boyutunu da gözler önüne sermektedir.

AKP ve MHP bloku seçimleri hile ve cebren ile gasp etmenin yolunu yapmaktadır. Yüksek Seçim Kurulu, il ve ilçe seçim kurullarına yönelik yapılan düzenlemeler, muhalefeti siyasi yasaklı hale getirerek seçim dışına çıkarma girişimi, sandık güvenliğinin artık halkın ve ülkenin değil doğrudan AKP ve MHP'nin silahlı gücü haline gelen polis ve jandarmaya bırakılması, seçim sürecine girilirken paramiliter güçler üzerinden

verilen mesajlar ve önümüzdeki dönem toplumu özgür iradesini ortaya koymaktan alı koyacak provokasyon işaretleri, rejimin yeni oyun ve hesaplarının bir kağıdır.

Ancak biliyoruz ki bütün bu oyunları bozacak olan tek şey halkın gücüdür!

AKP ve MHP bloku, Mayıs ayı için açıkladığı seçim sürecinde her türlü oyunu, tertibi ve algı operasyonunu yapacaktır. Bu oyunu bozmak için bu ülkenin ilerici, yurtsever, cumhuriyetçi ve emekçi halkın üzerinde büyük bir sorumluluk vardır!

Gayri-millî, gayri-yerli ve millî iradenin baş düşmanı gerici-faşist iktidarın her türlü oyununa, hukuksuzluğuna, adaletsizliğine ve provokasyonuna karşı oyunu bozmak ise mümkündür!

Onlar ellerinden geleni yapacaktır, ama halka boyun eğdiremeyeceklerdir! 1 Mayıs'ta meydanlar, 14 Mayıs'ta sandıklar diktatörlüğe hayır diyecektir!

Halkımızı bugünden itibaren diktatörlüğe, gericiliğe, emek ve halk düşmanlığına, çetelere, mafyaya, tarikatlara, haramilere karşı mücadeleyi yükseltmeye ve sandıklara sahip çıkmaya çağırıyoruz!

TKH Genel Başkanı Aysel Tekerek'ten milletvekillerine çağrı: Bütün milletvekillerini samimiyet testine çağırıyoruz! Milletvekilliği rant kapısı değildir. Emeklilik kıyağını iptal edin!

Ülkemizde asgari ücret 8500 iken, asgari ücret artık ortalama ücret haline gelmişken, geniş tanımlı işsizlik oranının yüzde 20'yi bulmuşken, emekçiler açlık sınırında yaşamaya mahkûm edilirken milletvekillerinin 73 bin 379 TL maaş alması adalete, hakka ve vicdanlara sığmıyor.

Bu yetmezmiş gibi 2 yıl vekillik yapanların yaşam boyu emeklilik hakkı kazanması ve emekli maaşlarının 51 bin TL olması, ömür boyu çalışıp prim ödemesine rağmen insanca yaşayacak bir emekli maaşından mahkum bırakılan milyonlar düşünüldüğünde büyük bir haksızlıktır!

Milletvekilliği, 2 yıl vekillik yapıp ömür boyu emeklilik hakkı kazanmak olmamalı, olamaz!

Milletvekilliği, bugün ülkemizde yeni bir kast sınıfının oluşması anlamına gelmektedir.

Önümüzdeki seçimlerden önce bu garabet ortadan kaldırılmalı, milletvekilliği rant kapısı olmaktan çıkarılmalıdır!

Bütün milletvekillerini samimiyet testine davet ediyoruz!

Yetki elinizde!

2 yıl vekillik yapıp, ömür boyu yüksek maaşa emeklilik kıyağı iptal edilsin!

İşte o zaman, kimlerin gerçekten halkın vekili kimlerin paranın vekili olduğu ortaya çıkacaktır!

TKH Genel Başkanı Aysel Tekerek

Pusula: Kıbrıs'ın Gazı ve Emperyalizm

Bu haftaki Pusula'yı yine emperyalizme ayırdık. Doğu Akdeniz karbon rezervlerine yönelik emperyalist iştah bölge devletleri arasındaki denge ve barış siyasetini de bozuyor. Türkiye'yi yakından ilgilendiren bu başlıkta, bir yandan Mısır ve Yunanistan ile kavgalı durum, diğer yandan Libya'da büyük bir çekişme söz konusu. Aynı zamanda AKP'nin Kıbrıs politikası da büyük bir dönüşüm geçirmiş durumda. Daha önce AB'cilik yapan AKP, bugün bağımsız devlet tezini savunuyor. Konuya dair dört yazımız var. İlk yazımız "EMPERYALİZMİN YENİ ODAK NOKTALARINDAN DOĞU AKDENİZ ENERJİ HAVZASI" başlığını taşıyor. RAMAZAN ÖZTÜRK tarafından yazılan yazımızı yine bölgesel bir değerlendirme içeren başka bir yazımız izliyor. BEHİÇ OKTAY'IN kaleme aldığı yazının başlığı "BÜYÜK GÜÇLERİN AKDENİZ'DEKİ DANSI". Üçüncü yazımız ise Yunanistan ve Güney Kıbrıs yönetimlerinin emperyalizmle iş birliğine dair. VEDAT ALTAN imzasını taşıyan yazımız "DÜMEN KIRMA ZAMANI: YUNANİSTAN VE GÜNEY KIBRIS'IN TERCİHLERİ" başlığını taşıyor. Ve son yazımız "KIBRIS" KİMİN "SORUN" U? başlığı ile HİKMET YAMAN tarafından kaleme alındı. İyi okumalar.

Emperyalizmin Yeni Odak Noktalarından Doğu Akdeniz Enerji Havzası

| RAMAZAN ÖZTÜRK

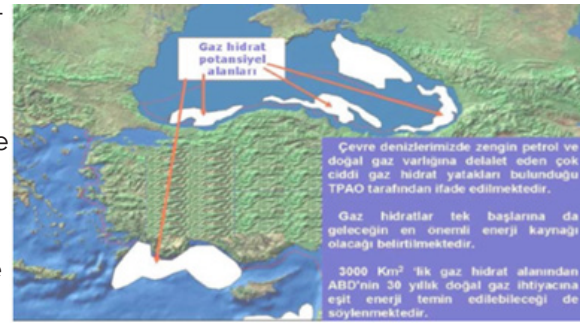
Kapitalizmin tükettiği kaynakların yerine yenisini eklemek, kar edeceği yeni kaynaklar bulmak için dünya üzerinde gitmediği yer kalmıyor. Son 120 yıldır kavgalı alanlarının merkezlerinden olan Orta Doğu ve Doğu Akdeniz havzası yeni paylaşım kavgalarının ve belki de yeni savaşların tekrar merkezi olacak gibi görünmektedir. Emperyalist sistemin yeni enerji kaynaklarını elde etme hırsları ve iştahı Doğu Akdeniz enerji havzasında son 10 yıldır gerginliklerin artmasına ve sürtüşmelerin çoğalmasına yol açtı. Geçmişten en önemli farkı ise emekçi halklar aleyhine artık dünyada işçi devleti olan Sovyetler ve iyi ilişkiler kurduğu halkçı yönetimler olan Bağlantısız devletlerin yokluğu. Exxon'u, Shell'i, Total'i, BP'siyle tüm emperyalist şirketler bölgeye kapitalist ülkelerinin ordularıyla beraber üşüşmüş durumda. 54 yıl önce yurtseverlerin 6. Filo defol demesi bu yüzdendi.

Hidrokarbon Yatakları ve Ekonomik Büyüklüğü Dünyada enerji ihtiyacı arttığı ve üretim alanlardaki petrol ve doğalgazın azalmasına bağlı olarak devlet şirketleri ve büyük özel şirketler yeni enerji kaynağı alanlarına doğru yönelmişlerdir. İhtiyaçlardan kaynaklı yeni alan keşifleri yapmak için son 20 yıldır büyük çaplı arama projeleri ve yatırımları gerçekleştirilmektedir. Doğu Akdeniz havzası da bunlardan biridir. Havza içinde ise en bilineni Levant Basını'dır (Şekil 1).

Buna bağlı olarak da komşu ülkelerin birbirleriyle olan

sorunları ve münhasır ekonomik bölge sınırlarındaki anlaşmazlıklar bölgenin ekonomik potansiyelinin artmasıyla siyasi gündemi de daha fazla meşgul etmeye başladı. Bunun yanında sadece doğu Akdeniz'de değil ayrıca Karadeniz'de de gaz hidrat yatakları bilinmektedir (Şekil 2).

ABD Jeolojik Araştırmalar Merkezinin (USGS) 2010 yılında yayınladığı rapora göre 8 Nisan 2010 tarihinde ABD Jeolojik Araştırmalar Merkezi (USGS-US Geological Survey) tarafından yayınlanan raporda, Kıbrıs, Lübnan, Suriye ve İsrail arasında kalan Levant Havzasında 3,45 trilyon metreküp (122 trilyon kübik feetlik) doğalgaz ve 1,7 milyar varil petrol bulunduğu tahmin edildiği, bu tahmin dünyanın en büyük doğalgaz yataklarından birinin Doğu Akdeniz'de bulunduğu işaret etmektedir. ABD Jeolojik Araştırmalar Merkezi tarafından Nil Delta Havzasında ise yaklaşık 1,8 milyar varil petrol; 6,3 trilyon metreküp (223 trilyon kübik feet) doğalgaz

Şekil 2. Türkiye'nin çevreleyen denizlerdeki potansiyel gaz hidrat yataklarının konumları (https://bau.edu.tr/haber/15966-dogu-akdeniz%25E2%2580%2599deki-hidrokarbon-rezervleri-turkiye%25E2%2580%2599nin-572-yillik-ihityacini-karsiliyor#_ftn1)

ve 6 milyar varil sıvı doğalgaz rezervi olduğunun tahmin edildiği, Kıbrıs Adası'nın çevresinde ise 8 milyar varil olduğu söylenen petrol rezervinin yaklaşık değerinin 400 milyar dolar civarında olduğu açıklanmıştır. Ayrıca "Herodot" olarak adlandırılan Girit'in güney ve güneydoğusundaki alanda biri 1,5,

diğeri 2 trilyon metreküp olmak üzere toplam 3,5 trilyon metreküplük doğalgaz bulunmaktadır. Maddi karşılı olarak; Doğu Akdeniz'de yaklaşık olarak toplam değeri 1,5 trilyon dolar olan 30 milyar varil petrole eşdeğer hidrokarbon yatakları bulunduğu değerlendirilmektedir.

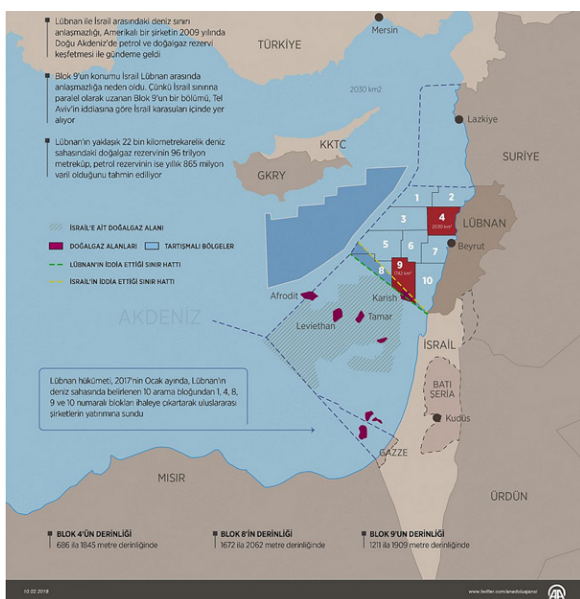
Yukarıda verilen rakamlara bakılarak, bölgenin ilgi çekici bir duruma gelmesi içten bile değildir. Şu anda Total, ENI, BP ve Shell gibi enerji devlerinin odaklandığı Kıbrıs, Lübnan, Suriye ve İsrail arasında kalan ve Levant Havzası adı verilen bölümle ilgili en kapsamlı rapor 2010 yılında yapılan ABD Jeolojik Araştırmalar Merkezi raporudur. Bölgedeki arama çalışmalarında 2009 yılı önemli bir milat olarak görülüyor. Bu tarihten önce özellikle İsrail yüzlerce sondaj çalışması yapmış olsa da kayda değer bir ticari başarı elde edilemedi. 1950'lerde kıyı bölgelerde başlayan çalışmalar 1970 ve 90'lar da daha derin sulara yöneldi. 1990'ların sonu ve 2000'lerin başında bulunan doğal gaz rezervleri çıkarılmaya başlansa da bu İsrail'in

Şekil 1. Akdeniz havzasındaki Levant Basını.

kendi ihtiyacını bile karşılamaya yeterli olmadı. Ancak iştahlı enerji devlerinin bölgeye girişiyle beraber keşiflerde peşi sıra gelmeye ve daha önce olası olan havzada ki alanların potansiyele dönmeye başladığı söylenebilir.

Bölgedeki ilk büyük doğal gaz rezervi Hayfa'nın yaklaşık 90 kilometre açıklarında İsrail'in münhasır ekonomik bölgesinde (MEB) keşfedildi. Bin 700 metre derinlikte bulunan rezervde 280 milyar metreküp doğal gaz olduğu tahmin ediliyor (Şekil 3). Tamar'daki keşfin getirdiği siyasi tartışmalar henüz durulmadan Leviathan sahasında İsrail daha büyük bir rezerv keşfetti. Bu da bölgedeki suların daha da ısınmasına yol açtı. Lübnan Tamar ve Leviathan sahalarının bir kısmının kendi deniz yetki alanlarında olduğunu savunuyor. Hayfa'dan 130 kilometre açıkta ve bin 500 derinlikte bulunan doğal gaz rezervinin büyüklüğünün 622 milyar metreküp olduğu tahmin ediliyor. Bu sahadaki çıkarılabilir gaz miktarı tek başına İsrail'in 40 yıllık ihtiyacını karşılamaya yeterli olacak büyüklükte.

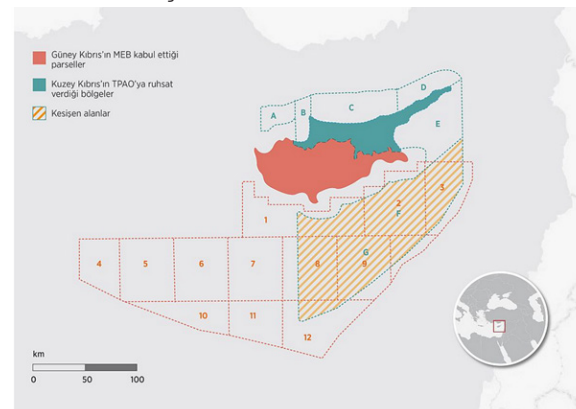

Şekil 3. Havzadaki ruhsat alanları ve keşif alanları (AA, 2019'dan değiştirilerek).

Limasol'un 160 kilometre güneyinde ve Leviathan sahasının 30 kilometre batısında yer alan 12 numaralı bloktaki Afrodit sahasında 2011 yılında yapılan keşifle birlikte Türkiye'nin itirazları da yükseldi. Kıbrıs Rum Kesiminin 2010 yılında İsrail'le vardığı ve deniz sınırlarının belirlendiği anlaşmayı Türkiye Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti'nin yetki alanları yok sayıldığı için geçersiz olduğunu belirtiyor. Kıbrıs Rum Yönetiminin İsrail adına arama çalışmalarını yürüten Noble Energy'ye verdiği ihaleyle bulunan ilk doğal gaz rezervinin bin 700 metre derinlikte ve 129 milyar metreküp kapasiteli olduğu tahmin ediliyor. Mısır kıyılarından 150 kilometre açıkta bulunan Zohr sahasındaki doğal gaz rezervinin 849 milyar metreküp büyüklüğünde olduğu tahmin ediliyor. İtalyan ENI tarafından yapılan keşfin ardından üretimin 2019 yılı sonunda başlaması ve yılda 30 milyar metreküp doğal gaz çıkarılması hedefleniyor. Sina yarımadasının kuzeyinden yaklaşık 50 kilometre açıkta yer alan Nur sahasında yapılan keşifteki rezervin ilk tahminlere göre Zohr sahası kadar olduğu belirtilse de keşfi yapan ENI fizibilite çalışmalarının devam ettiğini açıkladı. İtalyan ENI 2018 yılının şubat ayında yaptığı açıklamada 2 bin 74 metre deniz derinliği olan Calypso sahasında toplamda 3

bin 827 metre derinliğe inilerek bir doğal gaz rezervine ulaşıldığını açıkladı. Fizibilite çalışmaları halen sürse de rezervin 169 milyar metreküp ile 226 metreküp arasında olduğu tahmin ediliyor. 10 numaralı blokta arama çalışmalarını sürdüren Exxon ve Qatar Petroleum ortaklığı şubat ayı sonunda Glaucus-1 isimli sahada ilk tespitlere göre 142 ile 227 milyar metreküp aralığında büyüklüğe sahip bir doğal gaz rezervi tespit ettiklerini açıkladı. Kıbrıs Rum Yönetiminden yapılan açıklamada bu keşfin şu ana kadar Kıbrıs açıklarında bulunan en büyük rezerv olduğu vurgulandı.

Yapılan keşiflerle beraber bölgede havzaya sınırı ve kıyısı olan ve komşu olan ülkeler arasında da sorunlar yaşanmaya başlamıştır. MEB (münhasır ekonomik bölge) sınırları üzerinden arama konusunda büyük problem çıkmıştır. Türkiye'nin GKYR (Güney Kıbrıs Rum Yönetimi'nin) attığı adımlar ve yaptığı anlaşmalarına karşı tepkileri olmuştur. Türkiye Cumhuriyeti'nin Barbaros Hayreddin Paşa sismik araştırma, Fatih ve Yavuz sondaj gemileriyle KKTC'nin TPAO'ya (Türkiye Petrolleri Anonim Ortaklığı) ruhsat verdiği A, B, C, D, E, F ve G olarak adlandırılan alanlarda sondaj ve arama çalışmalarına başlamıştı. Türk silahlı kuvvetlerine ait deniz muharip güçleri de bölgedeki çalışmaları esnasında bu gemilere refakat etmektedir (Şekil 4).

Şekil 4. MEB alanlarında kalan alanlar ve Türkiye'nin arama yaptığı hedeflediği ruhsatlar.

Özellikle Türkiye daha fazla potansiyel ihtiva eden güney doğu ruhsatlarına doğru arama yapmak istemektedir. Bu da Yunanistan ve GKYR tarafından gerginlikle karşılanmaktadır.

Boru Hattı

Havzada yer alan hidrokarbon yataklarından elde edilecek gazın Avrupa'ya taşınması için ise boru hattı yapılması gerekmektedir. Özellikle Rus doğalgazına bağımlılıktan kurtulmak için emperyalistler bu projeyi önemsemektedir. Bu nedenle Doğu Akdeniz Boru Hattı veya bilinen ismiyle Eastmed Boru Hattı, karada ve denizde devam eden, Doğu Akdeniz kaynaklarını Kıbrıs ve Girit üstünden Yunanistan topraklarına ulaştırması beklenen doğalgaz boru hattıdır. Doğal gazın Yunanistan üzerinden İtalya'ya oradan da bütün Avrupa'ya aktarılması planlanmaktadır. Boru hattının uzunluğu 1900 kilometre, derinliği 3 kilometre olarak planlanmıştır. Yılda 10 milyar metreküp doğal gaz taşıma kapasitesi bulunmaktadır. Boru hattının 7 milyar dolara mal olacağı ve yapımının 7 yıl süreceği tahmin edilmektedir. İsrail, Yunanistan ve Güney Kıbrıs Rum Yönetimi, Doğu Akdeniz

gazını Avrupa'ya taşıyacak Eastmed Boru Hattı Projesi Anlaşması'nı imzaladı (Sekil 5).

Şekil 5. Eastmed boru hattı projesi güzergahı (https://dergipark.org.tr/tr/download/article-file/770057).

Bu sürece ABD emperyalizmi destek olmuştur. Ancak zaman içerisinde bu destekten kısmen vazgeçmiştir. Nedeninin ise maliyetinin fizibilite açısından yüksek olması gösterilmektedir. Bu projeye karşı da Türkiye'nin tepkisi büyük olmuştur. Buna karşıda Türkiye, Libya ile Kasım 2019'da deniz yetki alanı anlaşması imzaladı. Böylece boru hattının geçeceği deniz sınırına sahip oldu. Diğer yandan Rus gazına oranla 2,5 daha maliyetli olarak Avrupa'ya ulaştırılacak gazın bu şekilde taşınması ekonomikliği açısından düşüktür. Bu yüzden Türkiye'nin bölge politikasını değiştirmeye başlamasıyla beraber İsrail ve Mısır ile görüşmeler neticesinde gazın Türkiye üzerinden ulaştırılması gibi konular gündeme gelmiştir. Türkiye'den geçecek boru hattı inşasının 1,5 milyar dolara mal olacağını ve 2-3 yıl içinde tamamlanabileceği de belirtilmektedir.

Son söz olarak, kapitalist Türkiye emperyalizmi kurduğu ilişkiler nedeniyle kendi MEB'inde dahi hakkı olanları alamamaktadır. Ve her adım attığında başka yerlerden sıkıştırılmaktadır. Özellikle AKP gibi ilkesiz bir kapitalist iktidar ise hiçbir şekilde Türk ulusunun çıkarlarını koruyamamış ve koruyamayacaktır. Bir öneri olarak bölge devletleri ile başta Suriye olmak üzere iyi ilişkiler antlaşmaları imzalayarak emperyalizmin müdahalesinin düşürüldüğü ve bölge ulus devletlerinin MEB'leri dahilinde arama ve keşif çalışmaları yaptıkları bir enerji havzası yaratılması gerektiğidir. Bunun ne kadar hayata geçebileceği belli olmamakla beraber, ancak uzun vadede başı dik ve gücünü halkından alan sosyalist Türkiye bölgede hakkı olan her türlü kaynağı ve imkânı kendi emekçi halkı için alacak ve kullanacaktır.

Büyük Güçlerin Akdeniz'deki Dansı

| BEHİÇ OKTAY

Son yıllarda denizler üzerindeki hakimiyet konusunda oldukça sık tartışmalara rastlıyoruz. Benzer bir şeyi buna bağlı olarak hava hakimiyeti konusunda da söyleyebilmek mümkün. Emperyalist rekabetin dünyadaki kara parçalarını son olarak 2. Dünya Savaşı'nda kendi arasında paylaşması sonucunda artık ortada paylaşılabilir bir kara parçası kalmadığından, gözler denizlere ve havaya döndü.

Ülkemizi de doğrudan etkileyen deniz paylaşım mücadeleleri, Ege Denizi ve Doğu Akdeniz'de oldukça yoğunlaşmış durumda. Bir yandan bölge ülkelerinin aralarında imzaladığı anlaşmalar, diğer yandan emperyalist şirketlerin bu anlaşmalardan kendilerine maksimum çıkar elde edebilme çabaları, Ege ve Doğu Akdeniz'deki gerginliği sürekli bir biçimde canlı tutmaktadır.

Tüm bu tartışmaların arasında Kıbrıs jeopolitik olarak oldukça önemli bir konumda bulunuyor. Adanın Doğu Akdeniz'in ve dolayısıyla doğal gaz rezervlerinin göbeğinde bulunması da Kıbrıs'ın önemini artırıyor.

Bu doğrultuda AB ve ABD'nin de Doğu Akdeniz'e ve dolayısıyla Kıbrıs'a yönelik ilgisi son dönemde artmış durumda. AB ve ABD'nin bölge ülkeleriyle imzaladığı anlaşmalar ise genellikle Türkiye'yi dışarda bırakacak şekilde şekilleniyor.

Doğu Akdeniz Gaz Forumu
Kısaca EastMed olarak da bilinen Doğu Akdeniz Gaz Forumu, Güney Kıbrıs, Mısır, Fransa, Yunanistan, İsrail, İtalya, Ürdün ve Filistin tarafından oluşturulan uluslararası bir organizasyondur. 2019'da gayri resmi olarak kurulan kuruluşun resmi tüzüğü Eylül 2020'de imzalandı, 16 Ocak 2021'de ek bir çerçeve anlaşması imzalandı ve tüzük 9 Mart 2021'de yasal olarak yürürlüğe girdi. Forum'un merkezi Mısır'ın başkenti Kahire'de bulunmaktadır.

Forum başlangıçta Mısır, Kıbrıs, İsrail ve Yunanistan'ın taraf olduğu gayri resmi bir kuruluştur. Fransız Total, İtalyan Eni, Hollandalı Shell, Rus Novatek ve ABD'li Exxon gibi büyük petrol ve doğalgaz şirketleri, bu hükümetlerle gazla ilgili arama ve üretim anlaşmaları imzaladı.

22 Eylül 2020'de üye ülkeler, yeni bir hükümetler arası organizasyon oluşturmak için resmi bir sözleşme imzaladılar. Daha sonra Fransa, Forum'a üye olarak katılmak isterken, Avrupa Birliği ve Birleşik Arap Emirlikleri de daimi gözlemci olarak katılmak istedi. 9 Mart 2021'de

Fransa'nın Forum üyeliği onaylanırken Forum'un Kahire kentinde düzenlenen Bakanlar konferansında Birleşik Arap Emirliği'nin üyeliği Filistin tarafından veto edildi. Örgüt ayrıca 9 Mart 2021'de tüzüğünün resmen yürürlüğe girdiğini duyurdu.

15 Haziran 2022'de Doğu Akdeniz Gaz Forumu'nda AB, Mısır ve İsrail'in, 2021'de AB'nin doğalgaz tedarikinin yaklaşık %40'ını sağlayan Rusya'ya bağımlılığını azaltabilmesi için AB'ye gaz arzını görececek bir anlaşmaya vardıkları açıklandı. Anlaşmaya göre İsrail'den gelen gaz, tankerlerle Avrupa kıyılarına taşınmadan önce bir boru hattı aracılığıyla Mısır'ın Akdeniz kıyısındaki LNG terminaline getirilecekti.

Rusya'nın "Kahire'de imzalanan anlaşmadan duyduğu hoşnutsuzluğun bir işareti olarak" aynı gün Avrupa'ya olan ihracatını kestiğine dair haberler ise o dönemde sıkça karşımıza çıkıyordu. Bunun yanında Avrupa Komisyonu Başkanı Ursula von der Leyen, Mısır'a 104 milyon dolar değerinde gıda yardımı sözü verdi. Ukrayna savaşının bir sonucu olarak tahıl kıtlığının yanı sıra "bölgede önümüzdeki yıllarda tarım, beslenme, su ve sanitasyon programlarında" 3 milyar avroluk bir paya sahip.

AB'nin yeni politikası, 2030'dan önce Rus fosil yakıtlarından tamamen bağımsız olmaktır. Bu nedenle AB'nin en önemli önceliği Rusya ile olan enerji bağımlılığını minimuma indirmek ve alternatif kaynaklarını artırmaktır. Bu nedenle Doğu Akdeniz Gaz Forumu, AB açısından son derece önemli bir garantidir.

ABD'nin Hamleleri

2019 yılında ABD Kongresinde, Doğu Akdeniz'deki olası enerji kaynaklarından pay almak üzere ABD'nin önünü açan Doğu Akdeniz Güvenlik ve Enerji Yasa tasarısı hazırlandı. Yasa tasarısını, 10 Nisan 2019'da Türkiye karşıtlığı ile bilinen mevcut Senato Dış İlişkiler Komitesi Başkanı Demokrat Bob Menendez ile Cumhuriyetçi Marco Rubio sundu.

Bugün, ABD ile Güney Kıbrıs arasındaki iş birliğinin temellerini atan tasarının, Doğu Akdeniz'deki enerji kaynaklarına ve Güney Kıbrıs'a silah ambargolarının kaldırılmasına ilişkin kısmı daha sonra savunma bütçesini de içeren 2020 Ulusal Savunma Yetkilendirme Yasası'na eklendi.

Tasarının "Bulgular" kısmında dikkat çeken bir nokta, ABD'nin müttefikleri arasında enerji güvenliğini sağlaması gerektiği idi. Buna göre Avrupa'nın Rusya'ya olan enerji bağımlılığını

azaltacak güney hattı ve Adriyatik boru hattının inşasının önemine işaret ediliyordu.

Güney Kıbrıs aynı zamanda eğer Rus savaş gemilerine ikmal hizmeti vermediği ve kara para aklama faaliyetleri ile mücadele ettiği takdirde, ABD'den silah alabilecekti. Sonuç olarak dönemin Dışişleri Bakanı Mike Pompeo, 2020'de Güney Kıbrıs'ın şartları yerine getirdiğine ve silah ambargosunun savunma ve koruma ekipmanlarını kapsayacak şekilde kısmen kaldırılmasına karar verdi.

Bununla beraber ABD, Yunanistan'a ve adalarına da askeri olarak yerleşmeye başladı. Yunanistan da Ege'deki adalarına uluslararası antlaşmalara aykırı bir biçimde asker ve silah yığınağı yapıyor.

Türkiye Ne Yapacak?

Türkiye'nin son dönemde Kıbrıs ve Doğu Akdeniz konularında dışlanmasından dolayı ilgili iki ana iddia tartışılmaktadır. Bunlardan birincisi, genelde AKP'liler ve yeni yetmez ama evetçiler olan ulusalcılar tarafından "ABD'nin Türkiye'nin dış politikada bağımsız hareket etmeye başlamasından rahatsız olduğu" iddiasına dayanmaktadır. Buna göre Türkiye'nin Suriye, Azerbaycan ve Rusya ile izlediği politikalar ve İHA, SİHA üretimleri gibi süreçler nedeniyle ABD ve AB Türkiye'yi yalnızlaştırmak istemektedir. Birinci iddia budur.

İkinci iddia ise tüm bölge ülkeleri burada kendi aralarında antlaşmalar imzalarken AKP'nin 20 yıllık başarısız dış politikasının bir ürünü olarak ve 2010'lu yılların başına kadar AB ile son derece yakın ilişkilerinin olmasına güvenerek, bölge ülkeleriyle herhangi bir ikili antlaşma imzalama başarısı elde edememesi olarak görülebilir.

Bugün AKP'nin konumuna bakınca NATO'nun bir neferi, ABD ve AB ile arasını mümkün olduğunca bozmamaya uğraşan, dış politikada büyük bir U dönüşü yaparak kavgalı olduğu Mısır, İsrail ve Suriye ile barışmaya uğraşan bir aktör görüyoruz. AKP, dış politikada yoğun bir destek arayışı içinde.

Kıbrıs konusunda da AKP'nin ABD ve AB'nin sınırlarını fazla zorlamayacağı, ancak bir yandan da Türkiye sermayesi ve mafyası adına buradaki pozisyonunu korumak isteyeceğini söyleyebiliriz. Bu nedenle AKP'den Kıbrıs ve Doğu Akdeniz'e dönük emperyalist rekabete fazla çomak sokamayacağı için Doğu Akdeniz ve Kıbrıs gündemlerinde bölge ülkeleriyle ilişkileri belirleyici olacaktır.

Dümen Kirma Zamanı: Yunanistan ve Güney Kıbrıs'ın Tercihleri

| VEDAT ALTAN

2000'li yılların başında söylenen ve sonrasında adım adım hayata geçen emperyalizmin Ortadoğu projesinin sonuçları bu gün daha net okunmaktadır. Büyük krizlerini atlatamayan emperyalizm tercihini belirli coğrafyaları çölleştirerek kendisine tehdit olmaktan çıkarırken, uyumsuz politika gösteren ülkeleri düşmanlaştırma statüsüne koyarak yeni bir denge elde ediyor. Hal böyle olunca da bölgedeki ittifaklar yerini başka denklemlere bırakıyor. Türkiye Cumhuriyetinin kaderi ise yaşadığı da bu değişimden nasibini almak oldu. Emperyalizmin uyuna gitmeyen politikaları ile yalnızlaştırılırken bölgede Yunanistan ve Güney Kıbrıs ile yeni hamlelere gitmeyi tercih etti. Gelin bu hamlelere yakın tarih açısından beraber bakalım.

4'lü Tatbikat

Ortadoğu projesinin çöküşü ve bu çöküşte faturanın net olarak kesildiği iki ülke Türkiye ve Rusya oldu. ABD'nin planlarının işlerlik kazanmaması, Türkiye içindeki pozisyon değişiklikleri, Avrupa nezdinde makas değişim süreci şeklinde okunan bir politika değişikliği, başta Yunanistan ve Güney Kıbrıs ile ilişkilerini farklı bir noktaya taşımaya itti. Türkiye'nin aktif bir bölge politikası oynayacağı hayalleri ile başlayan ve son 20 yıllık dış politika macerası kendi etrafında farklı ittifakların ortaya çıkması ya da dışavurumu ile bu günkü noktaya geldi. 2020 yılında 4 ülkenin katıldığı ve Kıbrıs açıklarında yapılan tatbikat belki de bunun en somut sonucu oldu. Libya sürecine dahil olma isteği, yanlış ata oynanan bir ülkenin elindeki olanakları tüketmesi açısından da bir ders oldu. Doğalgaz alanlarında ortaya çıkan ihtilaf ve kıta sahanlığı sorunu ve belki de en önemli müttefik olacak olan Mısır ile atılan ipler Akdeniz coğrafyasında tam yalnızlaşma ile sonuçlandı.

Bunun karşısındaki aranısta ise Akdeniz'de kıyısı bulunan 4 ülke bir tatbikat ile sınırları Türkiye adına bir kez daha çizme yoluna gitti. 2020 yılında yapılan 4 ülke arasında 26-28 Ağustos'ta, Eunomia ismiyle gerçekleştirilen ortak hava ve deniz tatbikatının sonuçları kamuoyu ile paylaşılmıştı. Ülkelere ait şirketlerin Doğu Akdeniz'de

yapacağı doğalgaz aramalarında güvenliği sağlanacağı belirtilen tatbikata Rum medyası, 4'lü koalisyon kurma çalışmasına İsrail'inde destek verdiğini açıklamıştı.

T.C Dışişleri Bakanlığı tatbikat karşısında bir soruya yerdiği yazılı yanıtta, Fransız askeri uçaklarının, Güney Kıbrıs Rum Yönetimi (GKRY), Yunanistan ve İtalya'yla birlikte gerçekleştirilen tatbikat bahanesiyle GKRY'ye inmesi ve bu uçakların geçici veya sürekli olarak Ada'ya konuşlandırılmasının, 1960 Antlaşmalarına aykırı olduğunu vurgulamıştı.

Kıbrıs Açıklarında Bulunan Gaz Meseleyi Türkiye açısından kaşıyan ve komşu olduğu ülkeler ile ittifakı bozacak ve yeni denklemler oluşturacak bir diğer başlık ise Akdeniz'de bulunan doğalgaz ve bunların çıkarılmasına ilişkin ilişkiler oldu. Türkiye hariç kalan ülkelerin neredeyse yeknesak şekilde birlik olduğu ve özellikle Rusya gazına karşı bağımlılıktan çıkarması gözü ile bakılan ve etrafında şekillenen bu politika, Güney Kıbrıs ve Yunanistan'ı Avrupa merkezli emperyalist planlarında merkezine itti. Pastanın merkez Avrupa ile paylaşılması fikri daha sıcak gelmiştir.

Son olarak İtalyan ENI ve Fransız Total enerji şirketlerinin, Güney Kıbrıs Rum kesiminin münhasır ekonomik bölgesindeki (MEB) 6. parselinde yaptıkları sondaj çalışmalarında yeni bir doğal gaz yatağının keşfedildiği haberleri suyun bu yakasında işlerin yakın zamanda kızışacağına delalet olarak okunuyor. Bu haberlerin birazda sonuçlarının açıklanmadan kamuoyu ile paylaşılması ilk seferine çıkan Abdülhamid Han sondaj gemisinin 6'ncı parselde gidebileceği endişesiyle beraber okunmasını gerektiriyor. Abdülhamid Han, Antalya'nın Gazipaşa ilçesi açıklarında sondaj yapıyor ve arama bölgesinin genişletileceği ise uzun süredir biliniyordu.

Yunanistan ABD Ortak Tatbikatı Türkiye ile ABD'nin bölgede çıkar çatışmasının gerektiği bir sonuç doğrultusunda ABD bölgede Yunanistan ile ortaklığa gitme yolunu seçti. Bu seçimde klasik bir ABD siyaseti olan birden fazla kuş vurma durumu ortaya çıktı. Rusya'nın

Ukrayna'ya operasyon düzenlemesi, Rusya'nın Slav halkı üzerinde olan belirleyiciliğinin olması, Ortodoks kilisesi ve bölgedeki Slavların kan bağı olması Yunanistan'ı kısa sürede ABD kucağına itti. Rusya ile denge siyaseti yürüten Türkiye ise ABD ile karşı karşıya bu gelişmede Yunanistan'a kaybetti bölgedeki üstünlüğü. İki ülke arasındaki siyasi gerilimi yükselteceği yer ise hepimizin bildiği adalar ve silahlandırma meselesi ile gündeme oturdu. Üstüne bunu daha üst düzeye taşıyan ABD ile Yunanistan'ın Batı Trakya'daki Türkiye sınırına sadece 50 kilometre uzaklıktaki İskeçe ilinin Kayalar (Petrohori) Köyü'nde ortak tatbikat yapması oldu. ABD ile Yunanistan silahlı kuvvetlerinin, Batı Trakya'da İskeçe ilindeki 4. Kolordu Komutanlığı'na bağlı Kayalar (Petrohori) köyünde bulunan atış talim alanında "Olimpik İşbirliği 22" ortak askeri tatbikatının düzenlenen törenin görüntüleri servis edilmişti. Tatbikata Leopard ve Abrams tanklarının yanı sıra, Skorsky, Apache, Kiowa Warriors, Chinook helikopterleri de katılmış, tatbikat öncesi iki ülkenin bayraklarının göndere çekildiği ve yapılan konuşmalarda ABD'li komutanın, "ABD'nin NATO topraklarını savunma taahhüdü demir gibidir. ABD, NATO Müttefiklerimizi daha iyi savunmak için duruşumuzu güçlendirmeye devam edecektir" ifadelerini kullandığı belirtildi. Bu açıklamada hedef gözetilen ülkeleri net ortaya koymuş oldu.

Sonuçları itibarı ile baktığımızda hem Güney Kıbrıs hem de Yunanistan başta ABD olmak üzere dümeni tamamen emperyalizmin direktiflerine sürdüğü görülüyor. Bu sürülme meselesinde ana eksen emperyalist merkezlerin eksen değiştirmesi geliyor. Bir tercihe zorlanan ve bunun yolları açılan Yunanistan ve Güney Kıbrıs gibi ülkeler bir nevi merkez Avrupa ile bütünleştirilmek isteniyor. Eğer bizden değilse sende bu çölleşmeden nasibini alacağını mesajını görmüş olan iki ülke de rotalarını emperyalist merkezlere kırmış gözüküyor.

"Kıbrıs" Kimin "Sorun"u?

| HİKMET YAMAN

Ortadoğu ve Doğu Akdeniz'i, Süveyş Kanalı ve Basra Körfezini kontrol etme noktasında stratejik bir konumda bir ada Kıbrıs...

Milattan önce 15. yüzyılda Hititler, sonrasında Mısır egemenliğinde olan ada; Finike, Asur, Pers, Roma, Bizans yönetimlerinde kaldıktan sonra M.S 647 'de Halife Osman zamanında Arapların, sonrasında yeniden Bizans'ın oldu. 1571 de ise Osmanlı imparatorluğu tarafından ele geçirilen Kıbrıs üç yüz yıl Osmanlı imparatorluğu egemenliğinde yaşadı...

1877 Rusya ile savaştan yenik çıkan Osmanlı İmparatorluğu'nun Ayastafanos anlaşması ile başlayan süreçte İngiltere'nin devreye girmesiyle toplanan Berlin Kongresi'nde savaş bitene dek İngiltere'nin Kıbrıs'ta Askeri üsler kurmasına izin verildi. Ve İngiltere Ada'dan bir daha çıkmadı... 1923 Lozan Anlaşmasınının 20. Maddesinde "Türkiye, Britanya Hükümeti tarafından Kıbrıs'ın 5 Teşrinisani 1914 de ilan olunan İlhakı tanıdığını beyan eder" denilerek İngiltere'nin bu statüsü Yeni Cumhuriyet ile de tanınmış oldu. Kıbrıs bu tarihten sonra uzun süre Türkiye'nin gündeminde olmadı. Örneğin 25 Ocak 1950'de Dışişleri Bakanı Necmettin Sadak "Kıbrıs Meselesi diye bir mesele yoktur" diyerek devamında "... Bugün Kıbrıs, İngiltere'nin hâkimiyet ve idaresi altındadır ve İngiltere'nin Kıbrıs'ı başka bir devlete devretmek niyetinde ve eğiliminde olmadığı hakkında kanaatimiz vardır..." demiştir. Sonrasında da bir iç politika unsuru olarak milliyetçiliğin bir parçası olarak kalmış; Özellikle NATO üyesi olmak ve "ortak çıkarlar" meselesi üzerinden Yunanistan'la ilişkilerde "sorun" olmaması noktasında politik bir tutum geliştirilmiştir. Kıbrıs'ta ise EOKA adlı faşist örgütün 1955'te kurulmasıyla birlikte, başta Türk ve Rum komünistleri olmak üzere adada suikast ve

saldırıları artırmaları aynı zamanda Türkiye'de iktidarca da desteklenen milliyetçilik kisvesi altındaki saldırıları yükseltmiş. 6-7 Eylül 1955 de Rum ve Ermenilere yönelik yağma, talan ve tahribatlar zirve yapmıştır. 1958 de bu defa Türk Mukavemet Teşkilatı (TMT) kurulmuş ve yine aynı şekilde komünist ve ilerici Türk ve Rumlar hedef alınmıştı. 1960 'ta kurulan Kıbrıs Cumhuriyeti, NATO üyesi üç ülkenin (Türkiye, İngiltere, Yunanistan) "koruyuculuğunda" ve ada halkının iradesi dışında olduğu içinde Bu çatışmalı ortamı ortadan kaldırmamış, Taksim ve Enosis politikaları kışkırtılarak emperyalist politikaların sürdürülmesi sağlanmıştır.

Nihayetinde 1974 Temmuz'unda Yunanistan'daki Faşist Albaylar Cuntasının Kıbrıs Cumhuriyeti'ne müdahalesi ile başlayan ve Türkiye'nin "garantör devlet" olarak yapılan anlaşmalar çerçevesinde adaya müdahalesi yeni bir süreç başlamış ve Kıbrıs'ın kuzeyinde uluslararası hukuka göre "işgal" edilmiş topraklardaki Türkiye'nin askeri varlığı devam etmekte ve Birleşmiş Milletler'ce tanınmayan bir "korsan" devlet (KKTC) ile bölünmüşlük sürmektedir.

Sol ve Kıbrıs

Kıbrıs sorunu olarak Türkiye'nin gündemine geç girmesi solun da bu başlığı benzer bir izlekte tartışmasına yol açmıştır. Bu yazımızda sol siyasi örgütlenmeler ve onların bu konuya bakışlarını örnekleyerek ya da herhangi birini temel alarak incelemek yerine genel olarak yaklaşımları ve bugüne yansımalarını irdelemeye çalışacağız.

Konuya dair genel yaklaşımın Türkiye sol hareketlerin MDD'ci anti-emperyalizminin milliyetçilikten kopmadığı yönündedir. Bunu tekrarlamak çok yanlış olmayacaktır. En azından Kıbrıs'ı bir "sorun" olmak üzerinden değil de genel bir dış politika unsuru olarak algılamak

ve uzak kalmaktan söz edersek yukarıdaki genelleme pek de yanlış olmaz. Kışkırtıcı olması niyetiyle bir örnek vermek gerekirse, Dünyanın herhangi bir yerinde bir ülkenin başka bir ülke askeri tarafından saldırı ya da işgale uğraması sol için "anti-emperyalizm" başlığında hemen yer bulabilirken, 1974 yılında "soydaşlarının maruz kaldığı saldırı ve haksızlıkları sona erdirmek için, "garantör ülke haklarını" kullanarak Kıbrıs'a çıkan Türkiye'nin sonrasında Ada'ya yerleşmesi ve Kuzeyinde fiili bir işgali bugüne dek sürdürmesi bu kadar net bir karşılık bulmamıştır. Bu "toptancı bir yaklaşım olarak görülebilir. Ancak kışkırtıcılık tam da burada başlıyor, bu ülkenin ilericileri, sosyalistleri, komünistleri bu başlıkta sadece gözden geçirme ve düzeltmelerle değil konuyu bir sosyalizm programı çerçevesinde değerlendirmeli ve içeriye çekmelidir. Avrupa Birliği teslimiyetle "yas be annem" e mahkûm edilen Kıbrıslı Türkleri ve Enosisi aşamayıp AB'nin bahsettiklerine yatan Kıbrıslı Rumları görüp "buradan bir şey çıkmaz" a varılınca 74 sonrası atılan "İşgale nihayet, Kıbrıs'a hürriyet" sloganı, sadece bir slogan ve ajitasyon olarak kalıyor.

Mevcut durumda AKP iktidarı KKTC ve güncel durum değerlendirmeleri başka bir yazının konusu olacak kadar geniş bir perspektife sahiptir. Bununla birlikte en azından varılan noktada Kıbrıs Emperyalizminin kısacasında batmayan bir savaş gemisi olmayı sürdürmektedir.

Üslerden arındırılmış, emperyalizmin her türlü tahakkümünden azade; garantörlük ya da başka tüm bağlayıcılıklardan kurtulmuş "bağımsız, birleşik bir Kıbrıs"ın artık "Sosyalist Kıbrıs" olması bu toprakların komünistlerinin sorunudur. Kıbrıs'ı "sorun" olmaktan çıkaracak olan da Ada halklarının birleşik mücadelesidir.

Sınıf Tavrı Sözcüsü Kemal Parlak:

Sınıf Mücadelesinin Önündeki Engelleri Aşacağız

"Sınıf Tavrı olarak sık sık kuşatmadan söz ediyoruz. Bu kuşatma işçi sınıfının mücadele etmesini engelliyor. Mücadele etmeyen işçi sınıfı ise burjuvazinin en gerici ve faşist partilerine gider. İşçi sınıfı ayağa kalkıp mücadele etmediği sürece bu sarmal devam eder."

15 Ocak'ta İstanbul'da gerçekleşen Sınıf Tavrı Kurultayı sonrası Sınıf Tavrı Sözcüsü Kemal Parlak, sorularımızı yanıtladı. Parlak yaptığı açıklamada sınıf sendikacılığı için mücadele edeceklerini ve öncü işçilerin yetişmesi için çalışacaklarını ifade etti.

Geçtiğimiz günlerde tamamlanan Sınıf Tavrı Kurultayı'nın başlığı "Emekçilerin Yüzyılı İçin Ayağa Kalkıyoruz" şeklindeydi. Bu başlığın seçilmesinin özel bir anlamı var mı?

İki nedenle bu başlığı seçtik.

Birincisi, sermaye partileri sırayla yüzyıl vizyonlarını açıkladılar, onların açıkladıkları yüzyıl vizyonlarında emekçi halkımız adına, işçi sınıfı adına her hangi bir şey yok, olamazda. Onların yüzyılında, sermaye sınıfının, emperyalistlerin çıkarları var. Patronların, emperyalistlerin değil emekçilerin yüzyılı olmalı.

İkincisi, kurultayda da belirttik söyledik insanlık büyük bir yol ayrımında, orta yol, ara yol yok, sömürü düzeni, kapitalizm insanlığı felakete sürükliyor. Ya insanlık felakete sürüklenecek, ya da işçi sınıfı ayağa kalkıp, bu akıl dışı sömürü düzenine son verecek. Bu yüz yılın insanlığın kurtuluşunun yüz yılı olmalı.

Seçimlere giderken işçi sınıfının hak mücadelesinin yükselişi ne durumda, düzen partileri bu hak mücadelesini ne derece konsolide edebiliyor?

İçinden geçtiğimiz süreçte işçi sınıfının hak arayışı mücadelesinden bahsedemeyiz. Büyük bir hak arayışı mücadelesi olmamakla beraber, sınıfın çeşitli bölmelerinde zaman zaman hak arayışları oluyor ama bunlar lokal düzeyde kalıyor. Elbette ki bunlar büyük bir mücadelenin ipuçlarıdır, işaretleridir. Bu eylemler zaman zaman kazanımla sonuçlansa da, sınıfın toplamı sahiplenmediği sürece, yani toplumsallaşmadığı zaman sınıf mücadelesi karakterine bürünmüyor.

Hak arayışı mücadelesinin önündeki büyük engellerden biri de düzen partileridir, buna konsolide demeyelim kuşatma diyelim. Sınıf Tavrı olarak sık sık kuşatmadan söz ediyoruz. Bu kuşatma işçi sınıfının mücadele etmesini engelliyor. Mücadele etmeyen işçi sınıfı ise burjuvazinin en gerici ve faşist partilerine gider. İşçi sınıfı ayağa kalkıp mücadele etmediği sürece bu sarmal devam eder.

Ekonomik krizin derinleştiği bu dönemde Sınıf Tavrı olarak önünüze koyduğunuz hedefler nelerdir, bunlardan bahsedebilir misiniz?

Kurultayımızı tamda bu nedenle topladık. Ekonomik krizin işçi sınıfına, emekçi halkımıza yansıyan faturası çok ağırlaştı. Bu kriz devam edecek, eğer işçi sınıfı mücadele etmezse kendisine yansıyan faturada daha fazla ağırlaşacak. Sınıfın mücadele etmesi ve yeni mücadele kanallarının açılması için Sınıf Tavrı öncülük görevini yerine getirecektir. Kurultayda bu doğrultuda önemli

kararlar aldık. Sınıf dostu aydınlarında katkılarıyla sınıfa seslenen süreli bir yayın çıkartacağız. Alo İşçi Dayanışma hattını daha etkili olacağı şekilde yeniden planlayacağız. Türkiye'nin dört bir köşesinde işçi okullarını gerçekleştireceğiz. Bileşenlerimiz olan İnşaat ve Yapı İşçileri Sendikası, Avukatlar Sendikası, Bağlantıyı Kes Hareketi, Sınıf Tavrı Emekliler Platformu, İlerici Kadınlar Derneğini daha etkili olacakları çalışmalar planlanacak. Ülkenin dört bir yanında iş yeri ve sektörel komiteler kurulacak. Sınıf yoğun olduğu kentlerde Sınıf Tavrı lokalleri açılacak.

Sınıf sendikacılığının güçlenmesi için mücadele eden tüm odaklarla dayanışma içerisinde olacağız. Sınıf mücadelesi önündeki yasal ve fiili engellere karşı büyük bir mücadele başlatacağız.

Yeni öncü işçi kuşağının yetişmesi için gereken çalışmaları yürütüp buna uygun zemin yaratacağız.

AKP'nin 20 yıllık iktidarında işçi sınıfına yönelik saldırılarına karşılık, işçi sınıfının önüne koyması gereken hat sizce nedir?

12 Eylül 1980 darbesiyle başlayan sınıfa saldırı AKP'nin iktidarıyla daha da derinleşti. AKP döneminde hat safhaya ulaştı. İşçi sınıfı hem kaybettiği kazanımlarını yeniden almak hem de yeni haklar talebiyle mücadele etmelidir. Mücadele ettiğinde AKP'nin de diğer sermaye partilerinin de bizim dostumuz olmadıklarını görecekler.

Ücretin geç ödeniyorsa
Maaşın verilmiyorsa
Sigortan yatmıyorsa
Sigortan eksik yatıyorsa
Kidem tazminatın yoksa
Fazla mesailerin ödenmiyorsa
Asgari geçim indirimini ödenmiyorsa
Mobinge, baskıya, tacize uğradıysan
İş güvenliğine aykırı şekilde çalıştırılıyorsan

YALNIZ DEĞİLSİN

0 850 255 07 10

Alo İşçi Dayanışma Hattı

sınıf tavrı

Yeni Bir Cumhuriyet İçin Buluşuyoruz!

OYLAR **SOSYALİZME** OYLAR **ORAK ÇEKİCE**

**KOMÜNİSTLER
SEÇİM BİLDİRGESİNİ
İLAN EDİYOR!**

05 PAZAR Şişli Kent Kültür Merkezi
ŞUBAT 14.00 (Halaskargazi Cd. No:168 Şişli/İstanbul)
İletişim: 0541 515 19 20

Yeni Bir Cumhuriyet İçin Buluşuyoruz!

OYLAR **SOSYALİZME** OYLAR **ORAK ÇEKİCE**

**Geleneği
Geleceğe
Taşıyoruz**

05 PAZAR Şişli Kent Kültür Merkezi
ŞUBAT 14.00 (Halaskargazi Cd. No:168 Şişli/İstanbul)
İletişim: 0541 515 19 20

05 PAZAR
ŞUBAT 14:00

Şişli Kent Kültür Merkezi
Halaskargazi Cd. No:168, 34360 Şişli

29 PAZAR
OCAK 16:00

İzmir Mimarlık Merkezi
1474 sok. No:9 35220 Alsancak

Yeni Bir Cumhuriyet İçin Buluşuyoruz!

OYLAR **SOSYALİZME** OYLAR **ORAK ÇEKİCE**

**TKH GENEL BAŞKANI
AYSEL TEKEREK'İN KATILIMIYLA**

29 PAZAR ALSANCAK, İZMİR MİMARLIK MERKEZİ
OCAK 16.00 (Alsancak, 1474. Sokak, Konak/İzmir)
İletişim: 0 534 704 74 33

Yeni Bir Cumhuriyet İçin Buluşuyoruz!

OYLAR **SOSYALİZME** OYLAR **ORAK ÇEKİCE**

KONSER

**BARIŞ YILDIRIM
MURAT MENGİRKAON**

29 PAZAR ALSANCAK, İZMİR MİMARLIK MERKEZİ
OCAK 16.00 (Alsancak, 1474. Sokak, Konak/İzmir)
İletişim: 0 534 704 74 33

